ἀπὸ πέρυσι νὰ εἶνε συνδρομήτριά μου, καὶ ὅλως ἀδικαιολογήτως, διότι οὔτε ἐμεγάλωσε, οὔτε ἐπτώχυνε, οὔτε τῆς ἔκαμε κανένα κακόν. Ἑπομένως δὲν ἔχω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρω τίποτε. Αὐτὰ εἶνε προνόμια τῶν συνδρομητῶν.

Σοῦ ἔστειλα τὸ βραβεῖόν σου, *Παλλάς*. Γρήγορα θὰ λάβῃς καὶ τὸν Γ' τόμον τῶν «Διηγημάτων» τοῦ κ. Φαίδωνος, καὶ μὴν ἀνησυχήσῃς πρὸς τὸ παρὸν διαβάζεις τοὺς ἄλλους. Δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα πῶς δὲν θὰφίσῃς νὰ σὲ κυριεύσῃ ἡ τεμπελιά; Νὰ ποῦ μοῦ ἔγραψες εὐθὺς καὶ ἀπὸ τὰς Σπέτσας.

Λουκῆ Λάρα, ὁ «Κοσμοκράτωρ» τελειόνει μετὰ τρία-τέσσαρα φύλλα. Διατί νὰ δημοσιεύσω ἐγὼ Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως; Ἐγὼ προσπαθῶ νὰ δημοσιεύω ὅ,τι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μάθετε εἰς τὸ Σχολεῖον.

Κατενθουσιασμένοι οἱ φίλοι μου μὲ τὸ φύλλάδιον τῆς 28ης Κυριακῆς Καὶ ὅλοι μοῦ γράφουν συγχαρητήρια πρὸς τὸν Ἀζαρίαν καὶ τὸ *Ἀφρόκρινο*.

Παροδικὸν Ὄνειρον, ἦλθαν καὶ τὰ κουφέτα. Τὰ ἐμοίρασα εἰς τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον σᾶς ηὐχήθη ἐγκαρδίως

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: *Δροσόλουστος Ἀθγή*, κ. (Μ. Κ. Κ.) *Λευκὴ Καμέλια*. κ. (Α. Δ) *Λεσβία Ἀηδών*, κ. (5+3) *Φαληριώτης*, α. (Ν. Π.) *Ἥρως τῆς Κεφαλληνίας*, α. (!—;) *Αἰγύπτιος Πρίγκιψ*, α. (Γ. Κ.) *Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες*, α. (Ι. Β.) *Νέα Σελήνη*, α. (Θ. Θ.) *Μεσογειακὸς Ἀστήρ*, α. (Π. Π. Α.).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: ὁ *Ἀθανάσιος Διάκος* (0) μὲ *Ἱερὸν Ἀγῶνα*, *Χαῖρε Πατρίς*, *Αὔραν τῆς Νεότητος*·—ἡ *Κόρη τῶν Κυμάτων* (0) μὲ *Ζακυνθινὸν Πανσέν*, *Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανόν*, *Ἄνθος Αἰγύπτου*·—ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἐλευθερίας* (0) μὲ *Ἀπολεσθεῖσαν Ἐλπίδα*, *Ἀγοικτόκαρδον Ἀρκαδιάδα*, *Μαραμένην Δαρδένιαν*·—ὁ *Χιώτης* (0) μὲ τὴν *Θαλαμηγὸν Ἀμφιτρίτην*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Καμάρι τῆς Μάνας* (ἔστειλα·) *Τετραπέρατον Μυτιληνιὸν* (ναί, παιγνίδι, ψάρευμα, σαγι, ὕπνο . . . ἀλλὰ νὰ θυμᾶσαι κάπου - κάπου εἰς τὴν πένναν!) *Ἠχὼ τῆς Λίμνης* (ἡσύχασες λοιπόν, ἔ; δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι οἱ βαθμοὶ θὰ εἶνε λαμπροί·) *Ἑλληνικὴν Σημαίαν* (καλῶς νὰ ἔλθῃς· ἡ ἐπιστολή σου ὡραιοτάτη· ἡ μικρὰ Κάκια σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ νὰ γραμματόσημα·) *Πίστις - Πατρὶς* (ἔστειλα·) *Ἐπικούριον Ἀπόλλωνα* (αἱ «Διετεῖς Διακοπαὶ» εὑρίσκονται εἰς τοὺς τόμους 15 καὶ 16, οἱ ὁποῖοι τιμῶνται δρ. 1,10 ἕκαστος· «Ρόδῆρον» δὲν ἔχω εἰς τὸ γραφεῖόν μου·) *Μητρικὴν Στοργὴν* (λοιπὸν περιμένω·) *Κόρην τῶν Κυμάτων* (ὄχι, δά! δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κλαῖς· σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι παντοῦ θὰ περνᾷς λαμπρά·) *Πνοὴν Ψυχορραγοῦντος Ἀγγέλου* (εὐχοιαι στὴ μαμμά σου περαστικά· ὡραιότατον τὸ ποίημά σου·) *Ἀπόλλωνα* (ἔχει καλῶς· πολὺ μοῦ ἤρεσε ἡ ἐπιστολή σου· γράφε μου·) *Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανὸν* (ἔλαβα τὴν πρώτην ἐκ Τήνου ἐπιστολήν σου·) *Χιώτην*, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *2 Ἰουλίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 21 Ἰουλίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 1 Αὐγούστου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 17 Αὐγούστου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

304. Λεξίγριφος

Ρῆμα, κοινόν τι κτητικὸν
Κ' ἐπίθετον ἑνόνω,
Κι' ἀμέσως ἕνα νόμισμα
Ἐκ τῶν μικρῶν δηλόνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῶν Ἀστακῶν

305. Στοιχειόγριφος

Φαγητὸν πολὺ κοινόν
Εἶμαι, δυναμωτικόν·
Ἂν ἀποκεφαλισθῶ,
Τότε πρέπει . . . νὰ ψηθῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῆς Ἀσίας

306. Μεταγραμματισμός.

Σοῦ χρειάζομαι πολὺ
Ὅταν θέλῃς νὰ διαβάσῃς,
Ἂν μαλλάξῃς ἕνα γράμμα,
Καὶ σάρεσῃ ἡ μουσική,
Πήγαινε νὰ μαγοράσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαίου Σπαρτιάτου

307. Ἀναγραμματισμός.

Τὰ γράμματα θεᾶς
Ἐὰν ἀνακατεύσῃς,
Ἀέρα δροσερὸν
Ἀμέσως θἀναπνεύσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

308. Πυραμίς.

+	Οἱ σταυροὶ ἀθηναῖος Φιλόσοφος.
* + *	= Στρατιωτικὸν σῶμα.
** + **	= Πτηνὸν νυκτόβιον.
*** + ***	= Ποιητὴς Ρωμαῖος.
**** + ****	= Ἀρχ. πόλις διάσημος.
***** + *****	= Πόλις τῆς Αἰγύπτου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κρητικοῦ Ἰδεώδους

309. Ἀστεῖον παρόραμα.

Εἷς ὄνος ἄρρωστος ἀμύνεται περὶ φάτνης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξορίστου Βασιλῆᾶ

310—314. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ προσθήκῃ *δύο* συμφώνων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ἴσος, ἐάν, ὄρος, ὁμᾶς, ἄνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄσπρου Καφὲ

315. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λεξεων ἀποτελοῦν Ἀπόστολον, τὸ δὲ δεύτερον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ τρίτον τῆς δευτέρας, τὸ τέταρτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

1, Θηρίον· 2, Ἐκοιμήθη ἔτη πολλά· 3, Πόλις τῆς Αὐστρίας· 4, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 5, Πλανήτης· 6, Ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Δόγη

316. Ἐλλιποσύμφωνον.

η - θεέω - η - ωα - ου -ού.

Ἐστάλη ὑπὸ Σταματίας Σ. Πατρικίου

317. Γρῖφος.

$$\frac{0}{\text{ΝΡ}} \quad \begin{matrix} \Theta \\ \Theta + \Theta \\ \Theta \end{matrix}$$

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρὸ Διαβολάκι

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στῖχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΗΝΟΥ. — Ἕνα ἐγκάρδιον εὐχαριστῶ δεγθῆτε ὅσοι μοι εὐχήθητε κατευόδιον. Εὔχομαι εἰς τὴν Παναγίαν, ἀγαπητοί, ἵνα σᾶς ἐπανίδω ὅλους ὑγιεῖς.—*Πέτρος Κ. Καραγεώργης*, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ. *(Θ, 250)*

Η *Μητρικὴ Στοργὴ* εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ χαιρετισμοὺς *Εὐφορίωνα*. *(Θ, 251)*

Τοῖς φιλτάτοις *Ἐλένῃ* καὶ *Σπύρῳ* εὐχόμεθα καλὸ ταξεῖδι, καλὴν διασκέδασιν καὶ . . . *ταχεῖαν* ἐπάνοδον. — *Ἀγαθονίκη, Μαρίκα, Καλλιρρόη, Ἀντώνιος, Στέλιος*. *(Θ, 252)*

Ἀσπαζόμενοι πρότασίν σου, *Γαλανὴ μας Σταυροφόρα*, κηρυττόμεθα ἔνθερμοι ὁπαδοί σου. Ἐμπρὸς λοιπόν! Ζήτω ἡ Διάπλασίς μας! Τὸ πᾶν ὑπὲρ Αὐτῆς. - *Αἰγύπτιος Πρίγκιψ καὶ Σια*. *(Θ, 253)*

Τοὺς χάριν ἀναψυχῆς ταξειδεύοντας *Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα* καὶ *Πλάτανον* συνοδεύουσιν αἱ εὐχαὶ τοῦ *πρώην Χεδίβου* καὶ *Ἀποίκων Καΐρου*. *(Θ, 254)*

Αἰγυπτία Βασιλόπαι, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ δημοσιεύεται ἡ παροῦσά μου, θὰ εὑρίσκεσαι εἰς τὸ ἰοστέφανον ἄστυ. Σοὶ εὔχομαι καλὴν διασκέδασιν, εὐθυμίαν . . . τὴν συνήθη καὶ ἐπάνοδον . . . ταχεῖαν. Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀποφάσεως ἃς ὄψεται ἡ *Ἰδανικότης*.—*Ξεροφιλόσοφος*. *(Θ, 255)*

Ἀπείρως εὐχαριστῶ ἀγαπητοὺς φίλους Γεωρ. Κυρλαγκίτσην, Ἰουλίαν καὶ Ἄνναν Σέρμπου δι' εὐχάς των. Συγχαίρω *Ξεροφιλόσοφον* δι' ἔξοχον ἀκροστοιχίδα. Τὴν εὐχήν σου, πανιερώτατε!!—*Βασιλόπαις*. *(Θ, 256)*

Στοὺς ἑορτάζοντας φιλτάτους *Δόκιμον Καλλιτέχνην* καὶ *Γαλανὴν Σταυροφόραν* θερμοτάτας πέμπω εὐχάς.—*Βασιλόπαις*. *(Θ, 257)*

Μικροσκοπικὲ ταμία! Εὑρέθη ἡ Σημαία;; Ὁλόκληρον θὰ Σὲ πωλήσω εἰς . . . «ρόμπα-βέκια»!! ἵνα καλυφθῇ ἡ τελευταία ζημία!! *Ξεροφιλόσοφε!* Ἵντα χαμπάρια τὰ πόδια σου; Γυμνάζεσαι πεζοπορῶν; Πρόσεξε! ἡ μέλλουσα ἑορτὴ γενήσεται . . . πεζοπορική, ἐν ἀσελήνῳ νυκτί! Σύμμαχος χρήζει βεντουζῶν! Ἀπολεσθεῖσα συμπατριῶτις εὑρέθη! *Πλάτανος* ἀσθενεῖ!!! πέμψον... κτηνίατρον! Μὴ λησμόνει ὅτι μοὶ ὀφείλεις πρόποσιν!!—*Αἰγυπτία Βασιλόπαις*. *(Θ, 258)*

Ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου:
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ
ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ
Θαυμασία συλλογὴ ποιημάτων εἰς πολυτελέστατον τόμον.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα
ΔΡΑΧ. 3,50

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 7.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος. .	» 4,50	Ἐξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμέναν ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος *Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουλίου 1909* *Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 32*

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. LATOUCHE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. *(Συνέχεια)*

Ἀλλὰ πάλιν...τὸ νύχι αὐτό...κρεμασμένον ἐδῶ... ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἦτο ἐκεῖ!.. Ποίας ὀλεθρίας συνεπείας ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ!.. Ποῖος κίνδυνος δι' αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του!.. Ποία προδοσία ἐκ μέρους του, ἂν τὸ ἐκρατοῦσεν εἰς τὸ σπίτι του, καὶ ποίαν ἐκδίκησιν ἠμποροῦσε νὰ προκαλέσῃ!..

Ὁ κύριος Φάμπρ ἐσυλλογίζετο, κυττάζων πότε τὸ κλειστὸν χέρι, τὸ ὁποῖον ἔσφιγγεν ὅ,τι ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο τὸ μόνον του ἰατρικόν, καὶ πότε τὸ ἀνήσυχον καὶ ἀγωνιῶδες πρόσωπον τοῦ υἱοῦ του...

Νὰ τοῦ τὸ πάρῃ;...

Ἄ, ὄχι, ποτέ! Ἂς ἐγίνετο ὅ,τι ἤθελε! Ἂς ἐπερνοῦσαν οἱ Μπαταμπέλοι μὲ τὰς πιρόγας των τὸν μεγάλον ποταμόν, καὶ ἂς κατέκλυζαν, ἂς ἐκυρίευαν τὴν χώραν! Ἂς ἐνικῶντο οἱ ὑπήκοοι τοῦ Ντὰ Ἄγκουί!.. Φθάνει ὅτι ὁ κύριος Φάμπρ διέκρινεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ υἱοῦ του φῶς ἐλπίδος, ἴχνος μειδιάματος, ἀκτῖνα χαρᾶς, πεποιθήσεως καὶ ζωῆς, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ἰδῇ ἀπὸ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐρχομοῦ του!... Ναί, ἡ ὑγεία ἀνεφαίνετο καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς ἐκείνου προσώπου. Καὶ ἡ πατρικὴ ἐλπίς, μόνη αὐτή, ἐξηγόραζεν ὅλους τοὺς φόβους, ὅλας τὰς ἀγωνίας.

— Καλά, παιδί μου Τζάκ. Γίνου καλά. Καὶ μπορεῖ νὰ μὴ γίνῃς τώρα; Ἐγὼ ἐγύρισα... σὺ ἔχεις τὸ φυλακτό σου...

— Καὶ τὴν Ὀ'Δάλια, πατέρα! διέκοψεν ὁ Τζάκ. Μὰ ποῦ εἶνε;

Καὶ ἐνῷ ὁ κύριος Φάμπρ ἐσιώπα:

— Δὲν μοῦ τὴ στέλλεις μιὰ στιγμή, σὲ παρακαλῶ;...

Ἀντὶ ἀπαντήσεως, ὁ πατέρας τοῦ Τζὰκ ἔνευσε καταφατικῶς καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν κῆπον. Ἐσυλλογίζετο συγκεκινημένος, ταραγμένος, εὐγνώμων καὶ δυστυχής:

«Ὀ'Δάλια!.. καλὴ σκλάβα!.. γενναῖο κορίτσι!.. σώτειρα τοῦ Τζάκ... θαυμαστὴ ἔνοχος... καταδικασμένη εἰς θάνατον... Πῶς θὰ σὲ σώσω;»

Ἀλλὰ φροντὶς ἄλλου εἴδους, σπουδαιοτάτη, ἔμελλε νἀποσπάσῃ πρὸς στιγμὴν τὸν κύριον Φάμπρ ἀπὸ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἠγαπημένου του ἀσθενοῦς.

Νὰ σώσῃ τὸν Τζάκ, νὰ σώσῃ τὴν Ὀ'Δάλιαν, νὰ σώσῃ τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία τῷ εἶχεν ἀνατεθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλίας,— αὐτὰ ἦσαν μελήματα κατὰ ποικίλους βαθμοὺς σπουδαῖα διὰ τὸν κ. Φάμπρ, καθὲν τῶν ὁποίων συνεπήγετο καθήκοντα ἐπιτακτικὰ καὶ ἐπείγοντα... Εἶχεν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ ἀσθενοῦς διὰ νὰ συναντήσῃ τὴν Ὀ'Δάλιαν, ὅταν ἤκουσε θόρυβον, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε νἀνησυχήσῃ. Ὁ θόρυβος αὐτὸς ἤρχετο ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Μπατεμπέλων. Ἤρχοντο λοιπὸν ἀπὸ τώρα νὰ κηρύξουν τὸν πόλεμον; Πῶς δὲν ἐπερίμεναν τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν θὰ τοῖς ἔδιδεν ὁ κ. Φάμπρ, ὁ ἀναλαβὼν τὰς διαπραγματεύσεις; Καὶ ὅμως ναί... ἦσαν αὐτοί... ἦσαν τὰ πολεμικὰ των τὰμ-τάμ, αἱ ὀξεῖαι ὡς θηρίων κραυγαί των, οἱ αὐλοί των. τὰ ταμπούρλα των...

Ὁ κύριος Φάμπρ ἐπῆρε τὸ τουφέκι, τὸ ὁποῖον εἶχεν

«Αἰσθάνεται ἔξαφνα νὰ τὴν ἁρπάζουν καὶ νὰ τὴν ἀπάγουν πρὸς τὸ μέρος τῶν φυγάδων . . . .»

ἀφίσῃ πρὶν εἰςέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Τζάκ, καὶ ἐξεκίνησε, μόνος, πρὸς συνάντησίν των.

Δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ πόλεμος. Μὲ κάθε τρόπον ὁ πράκτωρ θὰ τοὺς καθησύχαζε. Διότι τὰ πάντα ἐπέβαλλον εἰς τὸ χωρίον τὴν εἰρήνην: ἡ φυλὴ ἦτο ἀκέφαλος, χωρὶς ἀρχηγόν, ἀπογοητευμένη, νικημένη ἐκ τῶν προτέρων· ἐξ ἄλλου, ὁ θόρυβος καὶ ἡ ταραχὴ τοῦ πολέμου θὰ ἐφόνευον τὸν ἀσθενῆ υἱόν του.

Ὁ υἱὸς τοῦ Γκουμίρη, τοῦ βασιλέως τῶν Μπατεμπέλων, ἀντικαθιστᾷ τὸν πατέρα του. Ὁ κύριος Φάμπρ τὸν γνωρίζει καλά. Εἶνε γενναῖος πολεμιστής, νεώτατος ἀκόμη, πλήρης ὁρμῆς, φιλοδοξῶν κατακτήσεις. Βαδίζει ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατεύματος. Ὁ κ. Φάμπρ τὸν πλησιάζει, τὸν σταματᾷ, συνομιλεῖ μαζί του, συζητεῖ καὶ ἐπιτυγχάνει μίαν προθεσμίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συγκληθῇ εὐθὺς νέα Παλάβρα καὶ νὰποφασισθῇ, νὰ ψηφισθῇ ἡ παραγώρησις τοῦ ἡμίσεως ἑνὸς δάσους ἐκ καουτσούκ εἰς τοὺς Μπατεμπέλους, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ὑπεχρεοῦντο οὗτοι νὰ παραχωρήσουν τὸ τέταρτον ἑνὸς ἰδικοῦ των μεταλλείου χαλκοῦ. Ἀπεφασίσθη. Οἱ ἐχθροὶ θὰ ἔμενον ἥσυχοι, περιμένοντες τὴν ἀπάντησιν.

Ἀλλ' εἰς τὸ χωρίον οὐδεμία συνεννόησις. Ὁ Ντα'Σαγκουὶ εἶνε ὡς νὰ μὴν ὑπάρχῃ πλέον. Ὁ Μπα'Μπουλὸ φωνάζει διὰ προδοσίαν. Ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐκφράζει ὑποψίας ἐναντίον τοῦ κ. Φάμπρ. Οἱ μαῦροι δὲν θέλουν οὔτε κἂν νὰ ὁπλισθοῦν, καὶ τελειόνει ἡ ἡμέρα χωρὶς νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τοὺς ἀναμένοντας ἐχθρούς.

Ἀλλ' αὐτοὶ εἶνε ἕτοιμοι πρὸς πόλεμον. Σιωποῦν· ἀλλ' ἡ σιωπή των εἶνε ἀκόμη τρομερωτέρα... Τί σχεδιάζουν; Ποῦ κρύπτονται;...Εἰς ποῖον μέρος τοῦ χωρίου θὰ ἐμφανισθοῦν ἔξαφνα, ἐξηρεθισμένοι ἀπὸ τὴν μακρὰν ἀναμονήν, παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ πολεμοχαροῦς ἀρχηγοῦ των;...

Ὁ ἥλιος δύει, συνήθως δὲ αἱ μάχαι δὲν ἀρχίζουν τὸ ἑσπέρας...Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ταραχῆς, τῆς ἀναστατώσεως καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως, εἶνε ἡ μόνη ἐλπὶς τὴν ὁποίαν διατηρεῖ ἀκόμη ὁ πατέρας τοῦ Τζάκ, πρόεδρος τῆς Παλάβρας. Συζητοῦν ἀκόμη. Ἢ καλλίτερα, φιλονεικοῦν, πίνοντες ὁλονὲν ἀπὸ τὴν γεμάτην κολοκύνθην. Ἐμέθυσαν. Τίποτε δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τοὺς κτηνώδεις αὐτοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐνεδρεύει...

Ἀλλ' ἐκεῖ-πέρα οἱ πιστοὶ ἀγρυπνοῦν. Ὁ Ν'Γκόμας ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κυρίου του καὶ ἐτοποθετήθη ὡς φρουρός, ὡς πρόσκοπος, ὄχι μακρὰν τοῦ ἀπέναντι δασυλλίου. Ἐπῆρε τὸ τουφέκι τοῦ κυρίου Φάμπρ καὶ εἰδοποίησε τὴν Ὀ-Δάλιαν ὅτι θὰ ἐπυροβολοῦσεν εἰς τὸν ἀέρα, μόλις θὰ ἔβλεπε τὸν ἐχθρὸν ἑτοιμαζόμενον νὰ προχωρήσῃ. Καὶ ἡ Ὀ-Δάλια τῷ ἀπεκρίθη περιλύπως, συλλογιζομένη τὸν Τζάκ:

— Τί ὠφελεῖ;...Μήπως ἔχουμε τὸν τρόπο νὰ ὑπερασπισθοῦμε;

Ἡ Ὀ'Δάλια σκέπτεται, περιποιουμένη ὁλονὲν τὸν ἀσθενῆ της. Ἐξ ἄλλου ὁ Ν'Γκόμας δὲν περιπατεῖ ὄρθιος καὶ ὑπερήφανος, ὅπως συνήθως εἰς τὰς μάχας...Τώρα ἕρπει. Ἰδού, ἐχάθη μέσα εἰς τὰ ὑψηλὰ χόρτα (*). Προχωρεῖ «μὲ τὰ τέσσαρα», φοβούμενος νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλήν, κάμνων γύρους διὰ νὰποφύγῃ τὰ μέρη, ὅπου οἱ ξηροὶ φλοιοὶ θὰ ἔτριζαν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός του καὶ θὰ τὸν ἐπρόδιδαν...Προχωρεῖ σχεδὸν ἀθορύβως.

Ἐξ ἄλλου οἱ ἐχθροὶ μετακινοῦνται. Αἱ κινήσεις των ἀκολουθοῦν τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν Ἔρχονται πρὸς τὸ χωρίον. Προχωροῦν σκυμμένοι, προφυλακτικοί, σιωπηλοί, μὲ τὴν ράχιν κυρτήν, μὲ τὴν κεφαλὴν χωμένην εἰς τοὺς ὤμους... Ὁ Ν'Γκόμας ἀκούει τὸν κρότον τῶν βημάτων των καὶ σπανίως τὴν κλαγγὴν κανενὸς δόρατος συναντῶντος τυχαίως καμμίαν ἀσπίδα. Εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμή:

— Μπούμ!

Ἡ Ὀ'Δάλια ἤκουσε τὸν κρότον καὶ ὁ Τζὰκ ἐξύπνησε λέγων:

— Εἶνε πρωί; ἡ ὥρα τοῦ κυνηγιοῦ;

— Ὄχι ἀκόμη, κύριε Τζάκ.

Ἀλλ' ἡ Ὀ'Δάλια ἐξακολουθεῖ τὰς σκέψεις της: Ὁ πόλεμος ἐκηρύχθη. Οἱ ἐχθροὶ εἶνε ἐπὶ θύραις. Τρέχουν...Νά τους!..Θὰ εἰςέλθουν;

— Ὄχι! ἀπαντᾷ καθ' ἑαυτὴν ἡ μικρὰ μαύρη μὲ πεποίθησιν· ὄχι, δὲν θὰ εἰςέλθουν!..Θὰ φθάσουν ὡς τὴν θύραν, ὡς τὸ κατῶφλι ἴσως, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ περάσουν.

— Τ' εἶνε πάλι; ἐρωτᾷ ὁ Τζάκ. Μὰ δὲν σοῦ λέγω ὅτι εἶνε ἡ ὥρα τοῦ κυνηγιοῦ;

— Ὄχι, κύριε· ἀλλὰ σήμερα εἶνε ἡμέρα χαρᾶς. Ἐγύρισε ὁ πατέρας σου καὶ ἡ φυλὴ πανηγυρίζει τὸν γυρισμό του... Ἡ ἑορτὴ τώρα μόλις ἀρχισε. Ὅλοι οἱ Μαῦροι βγῆκαν ἔξω μὲ τὰ ὅπλα τους. Ἀναψαν πυρσούς...οἱ μουσικὲς παίζουν...Ἀκοῦς, κύριε Τζάκ;

— Ἄχ, πῶς ἤθελα νὰ ἰδῶ!..

— Ἤθελες νὰ ἰδῇς; Λοιπὸν θέλω νὰ μοῦ κάμῃς μιὰ χάρι καὶ μιὰ θυσία. Θὰ μείνῃς ἥσυχος, στὸ κρεββατάκι σου, καὶ θὰ μάφίσῃς ἐμὲ νὰ πάω νὰ ἰδῶ τὴν ἑορτή.

— Νὰ πᾷς ἐσύ, Ὀ'Δάλια;

— Ναί, μιὰ στιγμούλα· καὶ σὰν γυρίσω, θὰ σοῦ τὰ διηγηθῶ ὅλα.

— Πολὺ καλά, πήγαινε, εἶπεν, ὁ Τζὰκ ὑποτασσόμενος.

— Ἀλλὰ μὴν ἀνησυχήσῃς ἂν ἀργήσω καὶ λιγάκι, γιατί...δὲν παίρνω ἄδεια συχνά...Ἔπειτα, ἂν ἀκούσῃς φωνές, κρότους ὅπλων, ἂν ἰδῇς φωτιές, λάμψεις...

— Ἄ, ναὶ ξέρω . . . θὰ εἶνε φωτιὲς χαρμόσυνες...ἔτσι διασκεδάζουν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι...Πήγαινε, Ὀ'Δάλια, δὲν θὰ φοβηθῶ...

Ἡ Ὀ'Δάλια ἐπλησίασε τὸν νεαρόν της κύριον, ἤγγισε μὲ τὰ δυό της δάκτυλα τὸ φυλακτόν, κρεμασμένον ἀκόμη εἰς τὸ στῆθός του, καὶ ἔπειτα, εὔθυμη, ἐλαφρά, ἔτρεξε διὰ τρίτην φορὰν πρὸς τὸν θάνατον, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ Τζάκ.

Οἱ Μπατεμπ-λοι εἶχαν ἀνάψῃ τοὺς πυρσούς των διὰ νὰ βλέπουν εἰς τὸν δρόμον των καὶ νὰ τρομάζουν τοὺς ἐχθρούς των. Δὲν εἶρπον πλέον. Δὲν ἐβάδιζαν. Ἔτρεχαν εἰς ἔφοδον κατὰ τοῦ χωρίου.

Τοῦτο ἔμενε σκοτεινὸν καὶ ἄφωνον. Μόνον αἱ σκιαὶ τῶν δένδρων καὶ αἱ στέγαι τῶν ἀχυροκαλυβῶν διεκρίνοντο. Μακρόθεν ὁ Ν'Γκόμας ἔβλεπεν ἀφ' ἑνὸς τὸν ἐπερχόμενον στρατόν, τὸν ὁποῖον ἐφώτιζαν οἱ ἐκ ρητίνης πυρσοί, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ μαῦρον του χωρίον, ἥσυχον ὡς κοιμητήριον πλαισιούμενον ἀπὸ κυπαρίσσους.

Ἔξαφνα ἀκούεται κρότος τρομακτικὸς καὶ συγχρόνως λάμψις φαίνεται πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Φάμπρ. Ἡ λάμψις αὐτὴ μεγαλόνει καὶ ἁπλόνεται εἰς τὸ καλάμινον παραπέτασμα, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὸν Τζὰκ ἀπὸ τὸν κῆπον. Ἁπλόνεται ἀκόμη καὶ καλύπτει τὸ σπίτι, τὰ δένδρα, τὸν κῆπον. Καὶ μέσα εἰς τὴν λάμψιν αὐτήν, φαίνεται μία κόρη, ἡ ὁποία κρατεῖ εἰς τὰ χέρια της ἕνα δίσκον καὶ τὸν περιστρέφει διαρκῶς.

Εἶνε τὸ πῦρ ποῦ περιμένει τοὺς Μπατεμπέλους! Πῦρ ἔκτακτον, παράδοξον, φῶς χρώματος ἀγνώστου, καὶ τόσης ἐντάσεως ὥστε ἡ χώρα φωτίζεται ὡς ἐν ἡμέρᾳ!

Μία φωτεινὴ ἰδέα, κυριολεκτικῶς, ἐπεφοίτησεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀ'Δάλιας, ἐνῷ ἐσυλλογίζετο πῶς νὰ σώσῃ τὸν κύριόν της: Τὰ βεγγαλικὰ φῶτα, τὰ πυροτεχνήματα, τὰ ὁποῖα εἶχε φέρῃ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὁ κύριος Φάμπρ καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν ἄγνωστα εἰς τοὺς Μπατεμπέλους. Νὰ πάρῃ τοὺς περιστρεφομένους ἐκείνους ἡλίους, τοὺς πορφυροῦς, καὶ νὰ τοὺς ἀνάψῃ τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ τρομάξῃ τοὺς ἐχθρούς.

Ἐγνώριζε τὸν τρόπον. Ὁ Τζὰκ πολλάκις τὴν εἶχε γυμνάσῃ, εἰς ἡμέρας ἑορτῶν, νὰ καίῃ πυροτεχνήματα. Τὸ δὲ θάμβος καὶ ὁ τρόμος ποῦ ἠσθάνθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ Μπαχὶς'Μπέ, ἠγγυῶντο περὶ τοῦ τρόμου τὸν ὁποῖον θὰ ἐπροξένουν τώρα εἰς τοὺς ἐχθρούς των.

Ἡ Ὀ'Δάλια δὲν στέκεται οὔτε στιγμήν. Κινεῖ ἀκαταπαύστως τὸν περιστρεφόμενον ἥλιον, τὸν ὁλοπόρφυρον, ὁ ὁποῖος τοξεύει σπινθῆρας μὲ κρότον φοβερόν. Καίονται τὰ χέρια της, ὁ καπνὸς τὴν περικυκλόνει, τῆς μπαίνει στὴ μύτη, στὰ μάτια, στ' αὐτιά, τὴν πνίγει. Ἀλλ' ὁ ἥλιος ἐξακολουθεῖ νὰ περιστρέφεται πολύκροτος, ἀνανεόνων διαρκῶς τὰς πορφυρᾶς του λάμψεις. Ἡ μικρὰ μαύρη στέκεται εἰς ἴσην ἀκριβῶς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν Τζὰκ καὶ τοὺς Μπατεμπέλους: ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ποῦ θέλει νὰ διώξῃ, καὶ ἀπὸ τὸν φίλον ποῦ θέλει νὰ ὑπερασπισθῇ. Ἐκεῖνοι σταματοῦν ἔξαφνα ἐκπληκτοι, θαμβωμένοι, διστάζοντες. Ἔπειτα τὰ χάνουν, κάμνουν σὰν τρελλοί. Ποτὲ τῶν δὲν εἶδαν τέτοιο πρᾶγμα! Αὐτοὶ οἱ σπινθῆρες, αὐτὰ τὰ κόκκινα φῶτα, ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ ὑπήκοοι τοῦ Ντα'Σαγκουὶ ἔχουν πολεμοφόδια καὶ ὅπλα φοβερά. Πῶς νὰντιπαραταχθοῦν, πῶς νὰ τοὺς πολεμήσουν;...Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος τῆς πονηρᾶς των ὑποχωρήσεως καὶ τῆς προδοτικῆς των σιωπῆς—συλλογίζονται: νὰ τοὺς ἀφίσουν νὰ προχωρήσουν διὰ νὰ τοὺς νικήσουν ἀσφαλέστερα!..

(Ἔπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελὶς 257.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΡΟ ὀλίγου καιροῦ σᾶς ἔγραψα μίαν ἐπιστολὴν περὶ ἐπαιτῶν καὶ φιλανθρώπων, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας, — διὰ νὰ πραΰνω ὀλίγον τὴν λύπην τὴν ὁποίαν σᾶς προξενεῖ βέβαια ἡ θέα τόσων ἐπαιτῶν, τόσων δυστυχῶν καὶ ἀθλίων ὑπάρξεων, — σᾶς ἔλεγα ὅτι οἱ κοινωνιολόγοι προφητεύουν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ λείψουν οἱ ἐπαῖται, διότι θὰλλάξῃ ἡ κοινωνία μορφήν, καὶ τἀγαθὰ τοῦ κόσμου, ἢ μᾶλλον τὰ χρειώδη τῆς ζωῆς, θὰ διανέμωνται τότε μὲ περισσοτέραν δικαιοσύνην καὶ ἰσότητα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς μου αὐτῆς, ἔλαβα μίαν ἄλλην ἀπὸ νεαρὸν ἀναγνώστην τῆς «Διαπλάσεως», ὁ ὁποῖος διαμένει εἰς μίαν πόλιν τοῦ ἐσωτερικοῦ. «Αὐτὰς τὰς ἰδέας,—μοῦ γράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ φίλος μας,—τὰς ἔχει ἐδῶ κ' ἕνας κύριος, τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι θεωροῦν ὡς τρελλόν. Ὀνομάζεται . . . — (παραλείπω τὸνομά του)—καὶ ἴσως δὲν σᾶς εἶνε ἄγνωστος, διότι συχνὰ ἔρχεται καὶ μένει εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου στὴ χάση καὶ στὴ φέξη, τυπόνει μίαν ἐφημεριδούλαν. Ἂν δὲν ἔτυχεν ὅμως νὰ τὸν γνωρίσετε, ἰδού, νὰ σᾶς τὸν περιγράψω. Εἶνε μέσης ἡλικίας ἄνθρωπος, μὲ γενάκια καὶ μὲ μακρυὰ μαλλιά, τὰ ὁποῖα ἄρχισαν νὰσπρίζουν. Χειμῶνα-καλοκαῖρι φορεῖ λινὰ ροῦχα ὑποχίτρινα, ἀμφιβόλου καθαριότητος, στακτιὰν ρεμπούμπλικαν μὲ πολὺ πλατὺν γῦρον, γυαλάκια μὲ χονδρὸν κορδόνι, καὶ λαιμοδέτην *φλοτάν*, ἀνοικτοῦ χρώματος, συνήθως κόκκινον. Διότι, καθὼς λέγει, αὐτὸ εἶνε τὸ χρῶμά του καὶ τὸ σύνθημά του: τὸ κόκκινον, τὸ ἐπαναστατικόν. Εἶνε εὔγλωττος, ἢ μᾶλλον φλύαρος. Καὶ λέγει ὅτι εἶνε σοσιαλιστής, ἐπαναστάτης, ἀναρχικὸς...Διημερεύει εἰς τὸ καφενεῖον καὶ συναθροίζει γύρω του μερικοὺς ἀέργους, τοὺς ὁποίους κατηχεῖ. Συχνὰ τὸν πλησιάζουν καὶ ἐργατικοί, καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι μορφωμένοι. Ἀλλὰ διὰ νὰ κάμνουν χάζι, νὰ γελοῦν μαζί του καὶ μὲ τὰς ἰδέας του. Τὸν πειράζουν, ἐκεῖνος θυμόνει, ξεφωνίζει, ὑβρίζει, καὶ γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ Θεός. Κάποτε λέγει ἔξυπνα πράγματα καὶ νόστιμα· συχνὰ ὅμως ἠλίθια καὶ βάναυσα. Καὶ ἐκτὸς δύο τριῶν, *μαθητῶν* του, τοῦ αὐτοῦ φυράματος καὶ τῆς αὐτῆς διανοητικῆς καταστάσεως, κανεὶς δὲν τοῦ ἔχει ὑπόληψιν, κανεὶς δὲν τοῦ δίδει σημασίαν. Μερικοὶ μόνον τοῦ δίδουν ἐλεημοσύνην, διότι εἶνε πολὺ πτωχὸς καὶ τὸν λυποῦνται. Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω εἰλικρινῶς, δὲν τὸν λυποῦμαι καθόλου. Ἀντὶ νὰ φλυαρῇ καὶ νὰ διδάσκῃ τὸν σοσιαλισμόν, διατί δὲν πιάνει μιὰ δουλειὰ νὰ ζήσῃ; Γερὸς εἶνε, δόξα τῷ Θεῷ!...»

Ἄ, ὄχι, φίλε μου! Ὁ ἄνθρωπός σου, ἐξ ὅσων μοῦ γράφεις, δὲν εἶνε γερὸς διόλου! Μὴ βλέπῃς ἂν ἔχῃ μυῶνας καλοὺς καὶ ἂν δὲν εἶνε σακάτης ἢ ἄρρωστος εἰς τὸ κρεββάτι. Αὐτὴ μόνη ἡ ὑγεία δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐργασθῇ κανεὶς καὶ νὰ ζήσῃ. Πρέπει νὰ βοηθῇ καὶ τὸ κεφάλι. Μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου σου εἶνε πειραγμένον . . . Τὸν ἐτρέλλαναν τὸν κακόμοιρον αἱ σοσιαλιστικαὶ ἰδέαι, καὶ τὸν ἔκαμαν ὀκνηρὸν καὶ ἀνάξιον νὰ ζήσῃ. Φλυαρεῖ μόνον, διδάσκει καὶ ἐπαιτεῖ. Εἶνε τρελλὸς καὶ αὐτός, ὅπως τόσοι ἄλλοι, ποῦ ἐτρελλάθηκαν, φεῦ! διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον...

Δὲν ἔτυχε νὰ τὸν γνωρίσω εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλ' ἐγνώρισα πολλοὺς ἄλλους ὁμοίους του. Σοσιαλιστὰς τάχα καὶ ἀναρχικούς, ἐκδίδοντας ἐφημερίδας, ἱδρύοντας Συλλόγους, προσπαθοῦντας νὰ κατηχήσουν τοὺς ἐργάτας, καὶ πραγματικῶς μὴ κάμνοντας τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ γελοιοποιοῦν ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἰδέαν. Προσέξατε μὴ σᾶς ἐμπλέξῃ ποτὲ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς εἰς τὰ δίκτυά του καὶ σᾶς ἐκμεταλλευθῇ! Πολλοὶ νέοι, ἄπειροι τοῦ κόσμου, τὴν ἔπαθαν, κ' ἐθυσίασαν καιρόν, χρῆμα καὶ...ὑπόληψιν, πιστεύσαντες τὴν τρέλλαν ὡς φρονιμάδαν. Διότι πολλάκις οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε εὔγλωττοι, εἶνε διαλεκτικοί, καὶ ἔχουν τὸν τρόπον νὰ πείθουν καὶ νὰ παρασύρουν. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν εὔπιστον νέον, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ἔδιδε σοβαρῶς ἀκρόασιν καὶ θὰ παρημέλει τὰς μελέτας του, τὴν ἐργασίαν του, τὰ καθήκοντά του, διὰ νὰ κυνηγήσῃ τὴν χίμαιραν τοῦ σοσιαλισμοῦ!

Θὰ μ' ἐρωτήσετε: Ὁ Σοσιαλισμὸς λοιπόν, ὡς ἰδέα, δὲν εἶνε σεβαστὸς καὶ ἄξιος προσοχῆς;

Βεβαίως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξεύρετε, ὅτι ὑπάρχουν δύο εἴδῶν σοσιαλισμοί: ὁ ἐπιστημονικὸς καὶ ὁ ἀγυρτικὸς—ὁ φρόνιμος καὶ ὁ τρελλός. Ὁ πρῶτος παραδέχεται ὅτι μίαν ἡμέραν ἡ κοινωνία θὰλλάξῃ μορφήν—ὅπως ἤλλαξε τοσάκις,— καὶ μελετᾷ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς βαθμιαίας μεταβολῆς. Ὁ δεύτερος νομίζει ὅτι ὅλ' αὐτὰ εἰμποροῦν νὰ γίνουν διὰ μιᾶς, ἔξαφνα, αὔριον κιόλα, διὰ τῆς βίας. Ὁ πρῶτος παρατηρεῖ, φιλοσοφεῖ, σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ μὲ φρόνησιν καὶ μὲ μέτρον. Ὁ δεύτερος φλυαρεῖ, παρεξηγεῖ, παραλογίζεται καὶ ἐνεργεῖ παραφόρως καὶ σπασμωδικῶς. Ὁ πρῶτος εἶνε πάντοτε εἰλικρινής, ἁγνός, ἄδολος, ἀφιλοκερδής, ἀπὸ ἐνδόμυχον πεποίθησιν προερχόμενος· ὁ δεύτερος πολλάκις εἶνε δόλιος, ὑποκριτικός, ἐξυπηρετῶν ἀτομικὰ μικροσυμφέροντα ἢ συγκαλύπτων ὀκνηρίαν καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν καὶ προαγωγήν.

Δυςτυχῶς, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, τοιοῦτοι εἶνε οἱ ἀπόστολοι τῶν σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν. Φυλαχθῆτε ἀπὸ αὐτούς! Εἶνε ἀγύρται ἢ τρελλοὶ ἐπικίνδυνοι, προπάντων διὰ τοὺς καλῇ τῇ πίστει ὀπαδούς των. Μὴ τοὺς δώσετε ποτὲ σημασίαν. Μόνον ἂν θέλετε, καὶ ἂν τοὺς λυπᾶσθε ὡς τρελλούς, ἀνικάνους νὰ ἐργασθοῦν, δώσατέ τους ἐλεημοσύνην.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανείζει τὸν Θεόν.

***

Ἡ ἐλπὶς εἶνε λαμπρὸν πρόγευμα, ἀλλ' ἄθλιον δεῖπνον.

***

Ἄβουλος ὁ νοῦς, διπλὸς ὁ κόπος.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΥΠΟΓΕΙΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ὑπόγειοι ποταμοί.—Πῶς σχηματίζονται τὰ σπήλαια.—Τὰ κυριώτερα σπήλαια τοῦ κόσμου.—Τὰ σπήλαια τῆς Λακάβης.—Τὰ ζῶα τοῦ σκότους.—Ὁ ἄνθρωπος τῶν σπηλαίων.

Α΄.—ΥΠΟΓΕΙΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ

Ἐὰν ρίψετε βλέμμα τριγύρω σας, θὰ ἰδῆτε ὅτι ὑπάρχουν πεδιάδες καταπράσιναι, αἱ ὁποῖαι ποτίζονται ἀπὸ ποταμοὺς ἢ ρύακας, ἑλισσομένους ὀφεοειδῶς διὰ μέσου χλοερῶν λειμώνων. Πόλεις καὶ χωρία ἐγείρονται παρὰ τὰς ὄχθας, ἐργοστάσια λειτουργοῦν, γαῖαι ἀπέραντοι καλλιεργοῦνται. Μὲ ἄλλους λόγους, βλέπομεν τὴν εἰκόνα τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, ἀσκουμένης εἰς τοὺς κόλπους φύσεως πλουσίας καὶ γονίμου.

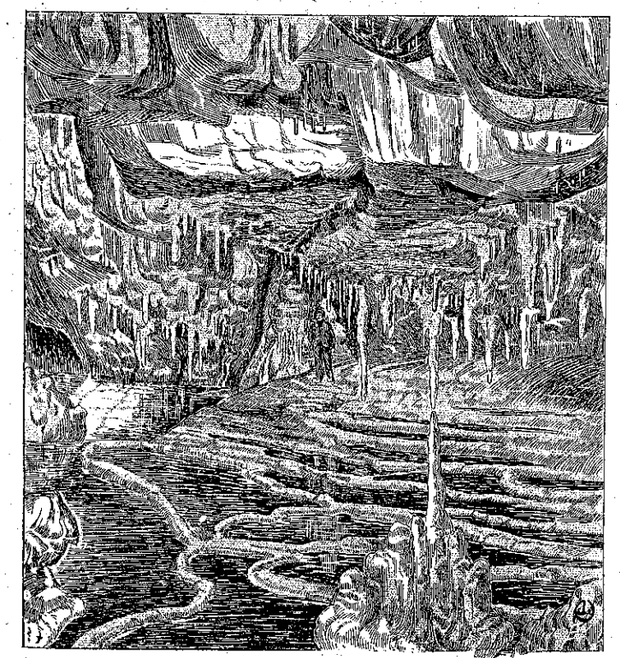

Ἡ λίμνη τῶν περιφήμων σπηλαίων τῆς Λακάβης

Δὲν ἔχει οὕτω παντοῦ. Ἀπομακρυνόμενοι τῶν πόλεων, τῶν χωρίων καὶ τῶν καλλιεργημένων γαιῶν, συναντῶμεν πολλάκις χώρας διαφορετικάς. Ἐκεῖ τὸ ἔδαφος φαίνεται ξηρόν, στεῖρον, γυμνόν. Ὀλίγα ἢ δίολου δένδρα· ὀλίγη ἢ δίολου χλόη· οὔτε ποταμοί, οὔτε ρύακες, καὶ εἰς μερικὰ μέρη ἰδιαιτέρως ἀπόκληρα, ὁ βράχος φαίνεται γυμνὸς εἰς πολλῶν χιλιομέτρων ἔκτασιν.

Καὶ ὅμως, ἀκόμη κ' ἐκ πρώτης ὄψεως, ἐννοεῖ κανεὶς ὅτι δὲν εἶχεν οὕτως ἀνέκαθεν. Καὶ εἰς τὰς ξηροτέρας σήμερον χώρας, βλέπομεν κοιλάδας περιβαλλομένας ἀπὸ κοίτας ποταμῶν ἢ χειμάρρων ἐντελῶς ἀνύδρους, αἱ ὁποῖαι ὅμως μαρτυροῦν διὰ τῆς παρουσίας των ὅτι εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν ὑπῆρξαν κ' ἐδῶ ποταμοὶ καὶ ρύακες, ὅπως παντοῦ.

Ποία εἶνε λοιπὸν ἡ αἰτία τοῦ φαινομένου; πῶς ἐξηράνθησαν αὐταὶ αἱ κοῖται;

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ρύακες καὶ οἱ ποταμοὶ σχηματίζονται ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς βροχῆς, τὰ ὁποῖα, πίπτοντα ἀπὸ τὰ νέφη, συναθροίζονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς μυρία ρυάκια, χύνονται τὰ μὲν εἰς τὰ δέ, καὶ ρέοντα ὁλονέν, ἀποτελοῦν ὄγκους ὕδατος ὁλονὲν μεγαλητέρους, οἱ ὁποῖοι χύνονται ἐπιτέλους εἰς τὴν θάλασσαν.

Τοῦτο συμβαίνει ἐφ' ὅσον τὸ ἔδαφος εἶνε παντοῦ ἀρκετὰ στερεὸν καὶ ἀδιαπέραστον, ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ εἰμπορῇ νὰ μένῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του χωρὶς νὰ ἀπορροφᾶται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἀλλ' εἰς μερικὰ μέρη, τὰ ὁποῖα οἱ γεωλόγοι ὀνομάζουν *τιτανώδη*, τὸ ἔδαφος παρουσιάζει ἰδιαιτέραν σύστασιν καὶ διαφορετικὰς ἰδιότητας.

Ἡ ἀποξήρανσις τῆς πετρώδους μάζης, τὰ ὄρη ἢ τὰ ἐσβεσμένα ἡφαίστεια, τὰ ὁποῖα γειτνιάζουν, οἱ σεισμοὶ καὶ πολλαὶ ἄλλαι αἰτίαι, ἔθραυσαν οὕτως εἰπεῖν καὶ συνέτριψαν ὅλην τὴν γῆν εἰς μικρὰ τεμάχια. Τὸ ἔδαφος, πολλάκις μέχρι βάθους ἑκατοντάδων μέτρων, εἶνε ὅλον γεμάτον ρωγμάς.

Β΄.—ΠΩΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΠΗΛΑΙΑ

Οἱ ποταμοὶ λοιπὸν οἱ ὁποῖοι σχηματίζονται εἰς τοιαύτας χώρας χάνουν τὰ ὕδατά των, ἀπορροφώμενα καὶ καταπινόμενα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπὸ τῶν ρωγμῶν τοῦ ἐδάφους. Τὰ ὕδατα αὐτά, τὰ ὁποῖα, εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, περιέχουν ἐν ἀέριον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται *ἀνθρακικὸν ὀξύ*, ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ διαλύουν τὰς τιτανώδεις πέτρας, ὅπως περίπου τὸ κοινὸν ὕδωρ διαλύει τὴν ζάχαριν.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε βέβαια αἰσθητὸν εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν: ἡ διάλυσις γίνεται βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαισθήτως. Ἀλλὰ γινομένη συνεχῶς, ἀκαταπαύστως, εἰς διάστημα αἰώνων πολλῶν, κατατρώγει μεγάλας ποσότητας, φοβεροὺς ὄγκους βράχου, καὶ οὕτω σχηματίζονται παμμέγιστα κοιλώματα εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς. Τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν τῆς ἐπιφανείας ἀπορροφῶνται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἐξαφανίζονται καὶ συνάθροίζονται ὑπογείως.

Ἐκεῖ, ὑπὸ θόλους ἐνίοτε ἀπεράντους, οἱ ὁποῖοι φθάνουν τὰ 60 μέτρα εἰς τὰ σπήλαια τῆς Λακάβης, τὰ 90 μέτρα εἰς τὰ φρέατα τοῦ Παδιράκου, καὶ σχεδὸν τὰ 300 μέτρα εἰς τὸ Τρεβῖκον τῆς Αὐστρίας, ρέουν ὁμοῦ, σχηματίζοντα ρύακας καὶ ἀληθεῖς ὑπογείους ποταμούς, οἱ ὁποῖοι βλέπουν πάλιν τὸ φῶς εἴτε εἰς τὰ ἄκρα μεγάλων κοιλάδων, εἴτε παρὰ τὰς ἀκτὰς τῶν θαλασσῶν, ἀφοῦ διατρέξουν ὑπογείως διάστημα πολλῶν ἐνίοτε δεκάδων χιλιομέτρων. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν βλέπουν καὶ διόλου τὸ φῶς, διότι ἡ ἐκβολή των γίνεται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης.

Γ΄.—ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΠΗΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τοιαύτη ἡ προέλευσις τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τὰς μεγάλας κοιλότητας, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Αἱ γνωστότεραι εἶνε αἱ τοῦ σπηλαίου τοῦ Μαμμούθ, εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας. Οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι κάποτε εἶνε οἱ Ταρταρῖνοι τοῦ Νέου Κόσμου, τῷ ἀπέδιδον ἄλλοτε ἔκτασιν τετρακοσίων χιλιομέτρων. Ἀλλὰ σοβαρώτεραι καταμετρήσεις τῷ ἀφίνουν ἀκόμη τὸ σημαντικὸν μῆκος τριάκοντα χιλιομέτρων. Τὸ σπήλαιον τοῦ Κακαχουαμίλπα, εἰς τὸ Μεξικόν, εἶνε περίφημον διὰ τὸν μεγάλον ποταμόν, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἐκεῖθεν.

Εἰς τὴν Εὐρώπην γνωρίζομεν τὰ ὡραῖα σπήλαια τοῦ Ἄδελσπμπεργ, σχηματισθέντα ἀπὸ ἕνα ποταμόν, τὸν Πιούκαν, ὁ ὁποῖος διασχίζει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ὁλόκληρον ὄρος· τὰ σπήλαια τοῦ Ὀττόκου, τοῦ Ἁγίου Κανζιὰν κτλ. εἰς τὴν Αὐστρίαν. Τὸ Βέλγιον ἔχει τὰ περίφημα σπήλαια τοῦ Χὰν καὶ τοῦ Ροσφόρ, τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἐπισκέπτονται οἱ περιηγηταί. Ἡ Γαλλία ἔχει τὰ σπήλαια τοῦ Παδιράκου, Δαρζιλάν, Βεθαράμ κτλ. καὶ προπάντων τὰ περιεργότατα σπήλαια τῆς Λακάβης, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἐπισκεφθῶμεν.

Δ΄.—ΤΑ ΣΠΗΛΑΙΑ ΤΗΣ ΛΑΚΑΒΗΣ

Παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ, ἀνοίγεται μία μεγαλοπρεπὴς φυσικὴ πύλη, χαίνουσα ὡς μεγάλη μαύρη τρύπα. Εἶνε ἡ εἴσοδος τῶν σπηλαίων τῆς Λακάβης, τὰ ὁποῖα ἐκτείνονται, τὸ ἕν κατόπι τοῦ ἄλλου, εἰς μῆκος τριῶν χιλιομέτρων ἐντὸς τοῦ βουνοῦ.

Εἰσερχόμεθα κ' εὑρισκόμεθα αἴφνης παρὰ τὴν εἴσοδον μεγαλοπρεποῦς αἰθούσης μήκους 80 μέτρων καὶ ὕψους 15 ὡς 20, φωτιζομένης παραδόξως ἀπὸ τῆς φυσικῆς πύλης.

Μακρὰ σήραγξ, κατασκευασθεῖσα ἐξ ὁλοκλήρου διὰ δυναμίτιδος καὶ ἀπαιτήσασα ἐργασίαν ἀδιάκοπον 18 μηνῶν, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἀληθινῶν σπηλαίων.

Τὰ σπήλαια ταῦτα, ἀνακαλυφθέντα ὑπὸ του γράφοντος τὸ ἄρθρον τοῦτο τῷ 1902, δὲν συνεκοινώνουν πρὸς τὰ ἔξω εἰμὴ διὰ φυσικοῦ βαράθρου, βάθους 80 μέτρων, δι' ὃ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ νοιχθῇ διὰ τοὺς περιηγητὰς δρόμους εὐκολώτερος.

Εἶνε μακρὰ σειρὰ κυκλικῶν στοῶν, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ποικίλει ἀπὸ 10 μέχρις 60 μέτρων,—δηλαδὴ φθάνει κάποτε τὸ ὕψος τοῦ θόλου τοῦ Πανθέου ἢ τῶν πύργων τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων,—καὶ αἱ ὁποῖαι εὑρύνονται ἐδῶ κ' ἐκεῖ εἰς ἀπεράντους αἰθούσας, στολιζομένας μὲ τοὺς λαμπροτέρους καὶ περιεργοτέρους σταλακτίτας.

Ἡ πρώτη αἴθουσα, εἰς τὴν ὁποίαν φθάνομεν, ἡ λεγομένη αἴθουσα τοῦ *Μικροῦ Χάους*, εἶνε ὑψηλὴ ὡς οἰκία ἑξαόροφος. Ἀπὸ τὸν θόλον καὶ ἀπὸ τὰ τοιχώματα κρέμανται πλῆθος σταλακτῖται, παραπετάσματα ἐκ τιτάνου λευκοῦ καὶ λαμπροῦ. Εἰς μίαν γωνίαν ἕνας μεγάλος βράχος εἶνε ἐντελῶς ξεκολλημένος ἀπὸ τὰ τοιχώματα, καὶ μολονότι εὑρίσκεται ἐκεῖ ἐν ἰσορροπίᾳ ἀπὸ αἰώνων, φαίνεται ἀπειλῶν μὲ τὸν ὄγκον του τὸν ἄφρονα ἐπισκέπτην, ὁ ὁποῖος τολμᾷ νὰ ταράσσῃ τὴν ἠρεμίαν του.

Ἡ δευτέρα αἴθουσα, ἡ αἴθουσα τοῦ *Χοροῦ* ἢ τῆς *Ταράσκας*, ἀρχίζει νὰ μᾶς μυῇ εἰς τὰς ὡραιότητας, τὰς ὁποίας θὰ θαυμάσωμεν περαιτέρω. Σταλακτῖται πάσης μορφῆς, παντὸς ὄγκου, οἱ ὁποῖοι ἐνίοτε φαίνονται λησμονοῦντες τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος,—τόσον αἱ θέσεις των ἀπομακρύνονται τῆς καθέτου,—καλύπτουν τοὺς θόλους, τὰ τοιχώματα, τὸ ἔδαφος. Εἰς μίαν γωνίαν, μεγάλαι ποσότητες σταλαγμιτῶν, εἰσχωρήσασαι ἀπὸ μίαν ρωγμήν, ἐσχημάτισαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον παραδόξους μορφάς. Μία τερατώδης κεφαλὴ ὁμοιάζει καταπληκτικῶς μὲ τὴν περίφημον Ταράσκαν τῆς Ταρασκώνης.

Διάδρομος, ἀποστίλβων ὅλος ὡς ἀδαμαντοκόλλητος, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν *Τριῶν Μοιρῶν*, τὴν ὡραιοτέραν.

Τρεῖς πελώριοι ὄγκοι κρυσταλλικοὶ φεγγοβολοῦν ὑπὸ τὰς λάμψεις ἠλεκτρικοῦ φωτός, διαχυνομένου ἐν ἀφθονίᾳ ἀπὸ λαμπτῆρας ἀοράτους.

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ A. VIRÉ, φυσιοδίφου]

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιϛ΄. *(Συνέχεια)*

Καὶ ἐσοφίσθη νὰ κατασκευάσῃ μηχανήν, δυναμένην νὰ κινῆται ὁμοίως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὑπὸ τὰ ὕδατα καὶ εἰς τὸν ἀέρα. Εἰς τὴν νῆσον Χ πιθανώτατα, ὅπου εἶχε τὰ συνεργεῖά του, μ' ἐκλεκτὸν προσωπικόν, ἱκανὸν νὰ κρατήσῃ τὸ μυστικόν, κατώρθωσε νὰ κατασκευάσῃ εἰς τὴν ἐντέλειαν τὴν νέαν τετραπλῆν μηχανήν. Ἔπειτα ὁ δεύτερος *Ἀλβατρὸς* κατεστράφη, καὶ πιθανώτατα, εἰς τὸν κρατῆρα τοῦ Γκρέητ Ἄυρυ, τὸν εἰς πάντα ἄλλον ἀπρόσιτον. Ὁ *Τρόμος*, διάδοχος ἐκείνου, ἔκαμε τότε τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰς τὰς γειτονικὰς θαλάσσας, καὶ εἰς τὰ ὕψη τοῦ ἀέρος. Γνωρίζετε δὲ ὑπὸ ποίας περιστάσεις, ἀφοῦ εἰς μάτην κατεδιώχθη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης Ἐρίας, ὁ *Τρόμος* διέφυγεν ἐναερίως, παραλαβὼν κ' ἐμὲ ἀκούσιόν ἐπιβάτην, αἰχμάλωτόν του, ἀγνοοῦντα ὁλωσδιόλου τὴν τύχην, ἡ ὁποία τὸν ἀνέμενε!

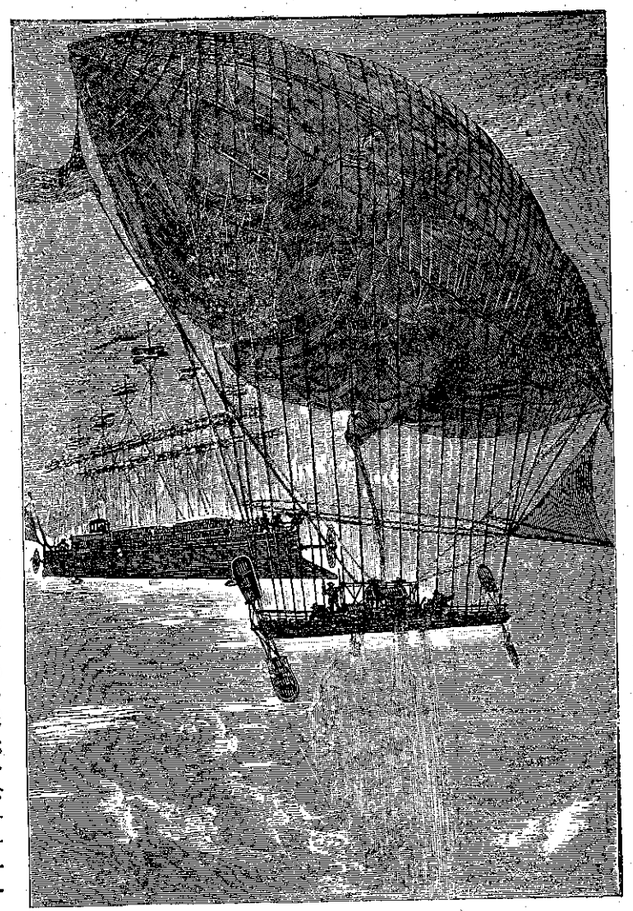

«Ὁ *Ἀλβατρὸς* ἔφθασε τὸ *Ἐπὶ τὰ Πρόσω*...» (Σελ. 254, στ. γ΄.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου!

Ποία θὰ εἶνε ἡ λύσις τῆς περιπετείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπλέχθην;... Καὶ τὴν λύσιν αὐτήν, ἐγγυτέραν ἢ ἀπωτέραν, ἠδυνάμην νὰ τὴν προκαλέσω ἐγώ;... Μόνος ὁ Ροβῆρος δὲν τὴν εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του;... Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τῷ ὄντι, οὐδεμία θὰ μοὶ παρουσιάζετο εὐκαιρία νὰ δραπετεύσω, ὅπως τὸ εἶχαν κάμῃ ὁ Οὔνκλ Προῦντετ καὶ ὁ Φὶλ Ἔβανς ἐπὶ τῆς νήσου Σάταμ. Ἔπρεπε νὰναμείνω. Ἀλλὰ πόσον θὰ διήρκει αὐτὴ ἡ ἀναμονή;...

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν ἡ περιέργειά μου ἦτο τώρα ἐν μέρει ἱκανοποιημένη, ἦτο μόνον εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὸ μυστήριον τοῦ Γκρέητ-Ἄυρυ. Ἐπισκεφθεὶς ἐπιτέλους τὸν κρατῆρα τοῦτον, τὸν ἀπρόσιτον περίβολον, ἐγνώριζα τὴν αἰτίαν τῶν φαινομένων, τῶν παρατηρηθέντων πρὸ καιροῦ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Κυανῶν Ὀρέων. Ἤμην τώρα βέβαιος, ὅτι οὔτε οἱ χωρικοὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Βορείου Καρολίνας, οὔτε οἱ κάτοικοι τοῦ Πλῆζεντ Γκάρτεν καὶ τοῦ Μόργκαντων ἠπειλοῦντο ὑπὸ ἐκρήξεως ἢ ὑπὸ σεισμοῦ. Οὐδεμία πλουτώνειος ἐνέργεια ὑπέσκαπτε τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐδάφους. Οὐδεὶς κρατὴρ ἀληθὴς ἡφαιστείου ὑπῆρχεν εἰς τὴν κορυφὴν ἐκείνην τῶν Ἀλλεγανείων. Τὸ Γκρέητ Ἄυρυ ἐχρησίμευε μόνον ὡς κρησφύγετον καὶ ὁρμητήριον Ροβήρου τοῦ Κατακτητοῦ. Τὴν ἀπρόσιτον ἐκείνην φωλεάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποθήκευε τὰ ὑλικά του, τὰς προμηθείας του, τυχαίως βέβαια

θ

ρὰ τὴν ἀνεκάλυψεν εἰς κανὲν τῶν ἐναεσίων του ταξειδίων, καὶ θὰ τὴν ἀνεγνώριζεν ὡς καταφύγιον ἀσφαλέστερον πιθανῶς ἀπὸ τὴν νῆσον Χ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ναί, ἀλλ' ἐὰν τὸ μυστικὸν τοῦτο μοὶ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ; τί ἐγνώριζα ὡς τώρα περὶ τῆς θαυμασίας ἐκείνης μηχανῆς καὶ τῶν διαφόρων τρόπων τῆς λειτουργίας της;... Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὁ πολλαπλοῦς μηχανισμὸς τοῦ *Τρόμου* ἐκινεῖτο δι' ἠλεκτρισμοῦ; καὶ ὅτι τὸν ἠλεκτρισμὸν αὐτόν, ὅπως καὶ ὁ *Ἄλβατρος*, ἤντλει διὰ νέων μεθόδων ἐκ τοῦ περιβάλλοντος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, πῶς ἦτο αὐτὸς ὁ μηχανισμός;... Δὲν μὲ ἄφισαν, καὶ οὔτε θὰ μὲ ἄφιναν νὰ ἰδῶ τίποτε.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημά τῆς ἐλευθερίας μου, καὶ ἂν αὕτη θὰ μοὶ ἀπεδίδετο μίαν ἡμέραν, ἐσυλλογιζόμην ὡς ἑξῆς:

«Βεβαίως, ὁ Ροβῆρος θέλει καὶ καλὰ νὰ μείνῃ ἄγνωστος... Ἐνθυμούμενος τὰς ἀπειλάς του, φοβοῦμαι πολὺ μήπως σκοπεύῃ νὰ κάμῃ μᾶλλον κακὴν παρὰ καλὴν χρῆσιν τῆς ἐξίσου πολυτίμου κ' ἐπικινδύνου μηχανῆς του... Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ *ἰνκόγνιτο* τὸ ὁποῖον διετήρησεν εἰς τὸ παρελθόν, οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ τὸ διατηρήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον... Ἀλλ' εἰς μόνος ἄνθρωπος εἶνε ἱκανὸς νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ Κοσμοκράτορος καὶ τοῦ Ροβήρου τοῦ Κατακτητοῦ· ὁ δὲ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶμαι ἐγώ, ὁ αἰχμάλωτός του, ἐγὼ ὁ ὁποῖος ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸν συλλάβω, ἐγὼ ὁ ὁποῖος ἔχω τὸ καθῆκον νὰ θέσω τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου του ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου!»

Ἐξ ἄλλου, πῶς ἠμποροῦσα νὰ περιμένω βοήθειαν ἔξωθεν;.. Προφανῶς ἦτο ἀδύνατος. Αἱ Ἀρχαὶ δὲν ἠγνόουν πλέον τίποτε ἐξ ὅσων συνέβησαν εἰς τὸ Μπλὰκ-Ρόκ. Οἱ ἀστυνομικοὶ Τζὼν Χὰρτ καὶ Νὰβ Οὐάλκερ θὰ ἐπέστρεψαν ἤδη εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα μετὰ τοῦ Οὐέλλς. Ὁ κ. Οὐάρδ, πληροφορηθεὶς τὰ διατρέξαντα, δὲν ἠδύνατο νὰμφιβάλλῃ πολὺ περὶ τῆς τύχης μου, τὸ δὲ πρόβλημα θὰ εἶχε τεθῆ ὡς ἑξῆς:

Ἢ θὰ ἐπνίγην εἰς τὰ ὕδατα τῆς *Ἐρίας*, καθ' ἣν στιγμὴν φεύγων ὁ *Τρόμος* μὲ παρέσυρεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σχοινίου του, ἢ σωθεὶς ἐπὶ τοῦ πλοίου, θὰ εὑρισκόμην τώρα εἰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου του.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἄλλο, εἰμὴ νὰ πενθήσῃ τὸν φίλον του Τζὼν Στρόκ, ἀρχιαστυνόμον παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ τῆς Οὐασιγκτῶνος.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ, πῶς νὰ ἐλπίσω ὅτι θὰ τὸν ἐπανέβλεπα ποτέ;..

Γνωρίζομεν ὅτι, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτὸς καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ὁ *Τρόμος* ἐταξείδευσεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης Ἐρίας. Περὶ τὴν τετάρτην ὥραν, πλησίον τοῦ Μπούφφαλου, τὸν κατεδίωξαν δύο καταδρομικά, τὰ ὁποῖα, πότε ἀναπτύσσων ἀνωτέραν ταχύτητα, πότε βυθιζόμενος εἰς τὴν λίμνην, κατώρθωσεν ἐπιτέλους νὰ διαφύγῃ. Καὶ τὸν ἠκολούθησαν μὲν πρὸς τὸν Νιαγάραν καὶ τὸν κατεδίωξαν ἀκόμη μεταξὺ τῶν ὀχθῶν του, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν νὰ σταματήσουν ὅταν ἐκινδύνευσαν νὰ παρασυρθοῦν ὑπὸ τοῦ ρεύματος εἰς τὸν κατάρράκτην. Ἡ ἡμέρα ἔκλινε τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸς τὴν δύσιν της, τί δὲ ἄλλο ἠδύναντο νὰ ὑποθέσουν οἱ ἐπὶ τῶν καταδρομικῶν, εἰμὴ ὅτι ὁ *Τρόμος* εἶχε κατακρημνισθῆ εἰς τὰς ἀβύσσους τοῦ καταρράκτου;.. Ἄλλως τε, ἐπελθούσης τῆς νυκτός, τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ὁ *Τρόμος*, ὡς ἀερόπλοιον τώρα πλέον, δὲν εἶχε παρατηρηθῆ οὔτε ὅταν ὑψώθη ὑπεράνω τοῦ Horse-Shoe-Fall, οὔτε ὅταν ἐξηκολούθησε τὸ ἐναέριον ταξείδιόν του μέχρι τοῦ Γκρέητ-Ἄϋρου...

Δὲν ἤξευρα τώρα ἂν ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσω τὸν Ροβῆρον περὶ τῆς τύχης μου. Θὰ συγκατατίθετο ἀρά γε καὶ νὰ μὲ ἀκούσῃ ἁπλῶς;.. Δὲν ἔφθανεν ὅτι μοὶ εἶχεν ἤδη ρίψῃ τὸ ὄνομά του, καὶ δὲν θὰ ἐνόμιζεν ὅτι τὸ ὄνομα αὐτὸ ἦτο ἀρκετὸν νὰ μὲ πληροφορήσῃ περὶ πάντων;..

Ἡ ἡμέρα ἐπροχώρει, χωρὶς νὰ ἐπέρχεται καμμία μεταβολὴ εἰς τὴν κατάστασιν. Ὁ Ροβῆρος καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἠσχολοῦντο δραστηρίως μὲ τὴν συσκευήν, τῆς ὁποίας αἱ μηχαναὶ ἀπῄτουν διαφόρους ἐπιδιορθώσεις. Συνεπέραινα ἐκ τούτου ὅτι δὲν θὰ ἐβράδυνε νἀναχωρήσῃ καὶ πάλιν, καὶ ὅτι θὰ παρελάμβανε κ' ἐμὲ εἰς τὸ νέον ταξείδιον. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἠδύναντο νὰ μ' ἐγκαταλείψουν εἰς τὸ βάθος τοῦ κρατῆρος ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξέλθω, καὶ ὅπου ἡ διατροφὴ θὰ μοὶ ἦτο ἐξησφαλισμένη δι' ἡμέρας πολλάς.

Μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἐξήταζα τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ Ροβήρου, ὁ ὁποῖος μοὶ ἐφαίνετο κατεχόμενος ὑπὸ διαρκοῦς παραφορᾶς. Τί ἐσήμαινεν αὐτὴ ἡ ἔξαψις, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς τί νὰ ἐσκέπτετο, τί νὰ ἐσχεδίαζε διὰ τὸ μέλλον;.. Πρὸς ποίας χώρας θὰ διηυθύνετο;.. Ἐσκόπευεν ἀρά γε νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀπειλάς, τὰς ὁποίας ἐξέφερεν εἰς τὴν ἐπιστολήν του, — ἀπειλὰς τρελλοῦ ἀναμφιβόλως;...

Τὴν νύκτα, ἡ ὁποία διεδέχθη τὴν πρώτην αὐτὴν ἡμέραν, ἐκοιμήθην ἐπὶ στρωμνῆς ἐκ χόρτων ξηρῶν εἰς ἓν τῶν σπηλαίων τοῦ Γκρέητ-Ἄϋρου, ὅπου τρόφιμα εἶχον τεθῆ εἰς τὴν διάθεσίν μου.

Τὴν 2 καὶ 3 Αὐγούστου αἱ ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν, ὁ δὲ Ροβῆρος καὶ οἱ σύντροφοί του, ὅλοι ἀπησχολημένοι, μόλις καὶ μετὰ βίας ἀντήλλασσον ὀλίγας λέξεις.

Ἐφρόντισαν ἐπίσης νἀνανεώσουν τὰς προμηθείας, ἔχοντες ἴσως ὑπ' ὄψει μακροχρόνιον ἀπουσίαν. Τίς οἶδε μήπως ὁ *Τρόμος* δὲν ἠτοιμάζετο νὰ διανύσῃ ἀπέραντα διαστήματα, μήπως ὁ κυβερνήτης του δὲν ἐσκόπευε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν νῆσον Χ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ;... Κάποτε τὸν ἔβλεπα νὰ πλαναῖται σκεπτικὸς ἀνὰ τὸν περίβολον, νὰ σταματᾷ ἔξαφνα, νὰ ὑψώνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν οὐρανόν, ὡς νὰ ἠπείλει καὶ νὰ ἐπροκάλει τὸν Θεόν, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐφαντάζετο ὅτι συμμερίζεται τὴν κοσμοκρατορίαν!... Ναί! Ἡ ἀμέτρητος ἀλαζονεία του δὲν θὰ τὸν ὡδήγει εἰς τὴν παραφροσύνην, — παραφροσύνην τὴν ὁποίαν οἱ ὄχι περισσότερον φρόνιμοι σύντροφοί του δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ χαλιναγωγήσουν;... Τίς οἶδεν εἰς ποίας φανταστικὰς περιπετείας θὰ παρεσύροντο ὑπὸ τοῦ τολμηροῦ κυβερνήτου των! Τίς οἶδε μὴ δὲν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἰσχυρότερον ἀπὸ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀψυφοῦσεν ἤδη μὲ τόσην θρασύτητα, ὅταν δὲν εἶχεν ἀκόμη εἰς τὴν διάθεσίν του παρὰ ἓν ἀερόπλοιον! Τώρα, ἡ ξηρά, τὰ ὕδατα, ὁ ἀήρ, δὲν τῷ παρεῖχον ἀπέραντον πεδίον, ὅπου κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ τὸν φθάσῃ;...

Τὰ πάντα λοιπὸν ἠδυνάμην νὰ φοβοῦμαι ἀπὸ τὸ μέλλον, καὶ τὰς φοβερωτέρας ἀκόμη καταστροφάς. Ὅσον τὸ νὰ δραπετεύσω ἀπὸ τὸ Γκρέητ-Ἄϋρου, πρὶν ἤθελε παρασυρθῶ εἰς νέον ταξείδιον, τοῦτο ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον! Κατόπιν, ὅταν ὁ *Τρόμος* θὰ ἵστατο εἰς τὸν ἀέρα ἢ θὰ ἔπλεεν εἰς τὴν θάλασσαν, πῶς νὰ δραπετεύσω; Τὸ μόνον ποῦ εἶχα νὰ ἐλπίζω, εἶνε ὅτι θὰ μοὶ παρείχετο ἡ εὐκαιρία ἐάν ποτε ὁ *Τρόμος* ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μὲ μετρίαν ταχύτητα. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς μου αὕτη ἦτο τόσον ἀσθενής!...

Εἶπα ὅτι ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μου εἰς τὸ Γκρέητ-Ἄϋρου, πολλάκις ἀπεπειράθην νὰ λάβω ἀπάντησιν παρὰ τοῦ Ροβήρου, ἐρωτῶν αὐτὸν δι' ὅ,τι ἀφεώρα εἰς ἐμέ, ἀλλ' ἀνωφελῶς. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμα καὶ νέον διάβημα.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπεριπατοῦσα ἄνω-κάτω, ἔξωθεν τοῦ κυριωτέρου σπηλαίου τοῦ Γκρέητ-Ἄϋρου. Ἱστάμενος παρὰ τὴν εἴσοδον, ὁ Ροβῆρος μὲ παρηκολούθει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μὲ κάποιαν ἐπιμονήν. Μήπως ἐσκόπευε νὰ μοῦ ὁμιλήσῃ;

Τὸν ἐπλησίασα.

— Καπετάνιε, τῷ εἶπα, σᾶς ἔκαμα ἤδη μίαν ἐρώτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἠθελήσατε νὰ μοῦ ἀποκριθῆτε. Τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν σᾶς τὴν ἐπαναλαμβάνω: Τί σκοπεύετε νὰ μὲ κάμετε;

Οὐδεμία ἀπάντησις.

Ἤμεθα ὁ εἷς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, ἀπέχοντες δύο μόνον βήματα. Μ' ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, μὲ ἠτένιζε. Τὸ βλέμμα του μ' ἐτρόμαξε. Ναί, μ' ἐτρόμαξεν· αὐτὴ εἶνε ἡ λέξις. Δὲν ἦτο βλέμμα ἐκεῖνο ἀνθρώπου κατέχοντος ὅλον του τὸ λογικόν, — ἦτο βλέμμα, τὸ ὁποῖον οὐδὲν εἶχε πλέον τὸ ἀνθρώπινον. Οὕτω μοὶ ἐφάνη τουλάχιστον!

Ἐπανέλαβα τὴν ἐρώτησίν μου μὲ φωνὴν ἐντονωτέραν:

— Τί θὰ μὲ κάμετε; θὰ μοῦ ἀποδώσετε τὴν ἐλευθερίαν μου;

Ὁ Ροβῆρος ἐσιώπα ἀκόμη. Ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν μοὶ ἐφάνη ὅτι ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀφασίαν του.

Καὶ πάλιν ἠρώτησα:

— Λοιπόν, καπετάνιε; Θὰ μ' ἐλευθερώσετε;

Προφανῶς ὁ Ροβῆρος κατείχετο ἀπὸ κάποιαν ἔμμονον ἰδέαν, ἡ ὁποία δὲν ἐνοοῦσε νὰ τὸν ἀφίσῃ. Τὸ κίνημα ἐκεῖνο, τὴν χειρονομίαν τὴν ὁποίαν πολλάκις τὸν εἶδα νὰ κάμνῃ, περιφερόμενος εἰς τὸν περίβολον, τὴν ἔκαμε καὶ τώρα: ὕψωσε τὴν χεῖρα πρὸς τὸ ζενίθ!...

Θὰ ἔλεγες ὅτι κάποια ἀκατανίκητος δύναμις τὸν εἵλκυε πρὸς τὰς ὑψηλὰς σφαίρας τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι δὲν ἀνῆκε πλέον εἰς τὴν γῆν, ὅτι ἦτο προωρισμένος νὰ ζῇ εἰς τὸ διάστημα, διαρκῆς κάτοικος τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων.

Ἐτόλμησα καὶ τρίτην φορὰν νὰ ἐπαναλάβω τὴν ἐρώτησίν μου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑ ΔΡΑΚΟΥ

Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Παλλὰς*

Εἰς τὸν Μικρὸν Ποιητικὸν Διαγωνισμὸν τοῦ 1908.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΛΓΕΒΡΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

[Ἴδε φυλλάδιον 17ον, σελ. 142]

Ἡ λύσις εἶνε εὐκολωτάτη: Συγκρίνοντες τὸ δεύτερον μὲ τὸ τρίτον ράφι τοῦ δουλαπιοῦ, βλέπομεν ὅτι ἓν μέγα δοχεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο μέτρια. Ἀντικαθιστῶντες τότε εἰς τὸ πρῶτον — τὸ ὑψηλότερον — ράφι, τὸ μέγα δοχεῖον διὰ δύο μετρίων, καὶ συγκρίνοντες τὸ πρῶτον πρὸς τὸ τρίτον ράφι, εὑρίσκομεν ὅτι ἓν μέτριον δοχεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τρία μικρά. Ἄρα, ἓν μέγα δοχεῖον, ἰσοδυναμοῦν, ὡς εἴδομεν, μὲ δύο μέτρια, ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓξ μικρά.

Ἀντικαθιστῶντες τέλος εἰς τὸ δεύτερον ράφι τὰ ἓξ μικρὰ δοχεῖα διὰ τοῦ ἰσοδυνάμου των, ἤτοι ἑνὸς μεγάλου, εὑρίσκομεν ὅτι τρία μεγάλα δοχεῖα περιέχουν 20 ὀκάδες γλυκοῦ, ἄρα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν περιέχει τὸ ἓν τρίτον τοῦ εἴκοσι, δηλαδὴ

$$\frac{20}{3} = 6\frac{2}{3}$$

ἤτοι *6 ὀκάδες καὶ 267 δράμια* περίπου — ἤ, ἂν θέλετε ἀκριβῶς, 266 δράμια καὶ $^2/_3$ τοῦ δραμιοῦ.

Οἱ *περισσότεροι* εὗρον τὴν ὀρθὴν λύσιν. Ὀρθὴν δὲ λύσιν θεωρῶ ἐδῶ τὸν ἀριθμὸν $6\frac{2}{3}$. Μερικοὶ τώρα, λησμονήσαντες ὅτι ἡ ὀκᾶ ἔχει 400 δράμια, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ προσδιορίσουν ἀκριβῶς τὸ κλάσμα. Ἀδιάφορον· θὰ πάρουν καὶ αὐτοὶ μίαν Εὔφημον Μνείαν. Τὰ Βραβεῖα ὅμως καὶ οἱ Ἔπαινοι ἀπονέμονται κατὰ σειρὰν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξέθεσαν καλλίτερα, διετύπωσαν σαφέστερα, τοὺς συλλογισμούς, τοὺς ὁδηγοῦντας πρὸς τὴν λύσιν, καὶ τὰς πράξεις, εἴτε ἀλγεβρικῶς, εἴτε ἀριθμητικῶς. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ἐπροτιμήθησαν κατὰ σειρὰν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔλυσαν τὸ πρόβλημα καθ' ὅλους τοὺς τρόπους.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Γεώργιος Σπ. Λιβαδᾶς*** [10Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία*, [9Ε].—*Λάτρης τοῦ Ὡραίου* [9Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἀνδριὰς Παλαιολόγου* [8Ε].—*Χιακὸς Λιμὴν* [7Ε].—*Νικηφόρος Οὐρανός* [6Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [5Ε] εἰς ἕκαστον:) *Ὑπερασπιστὴς τοῦ Ἔθνους*.—*Δόξα Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου*.—*Ὄνειρον τῶν Ἑλλήνων*.—*Εὐανθία Μ. Δουκάκη*.—*Τρελλὸ Ναυτάκι*.—*Ἐλληνικὴν Δόξα*.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [3Ε] εἰς ἕκαστον:) *Φιλόπατρις Ἕλλην*.—*Ἀθανάσιος Διάκος*.—*Μελαγχολικὴ Ὀνειροπόλος*.—*Κυκλαμιά*.—*Δέων Φλαμπουριάρης*.—*Ἐξόριστος Βασιλιᾶς*.—*Ἰωνικὴ Αὔρα*.—*Ἀγριολούλουδο*.—*Ἄρχων τοῦ Πυρός*.—*Βωμὸς τῆς Ἐλευθερίας*.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [2Ε] εἰς ἕκαστον:) *Ἄρωμα τῆς Ἀνοίξεως*.—*Δαφνοστεφανωμένη Ἑλληνοπούλα*.—*Μητρικὴ Στοργή*.—*Δαίμων τῆς Ἐρήμου*.—*Ρήγας ὁ Φερραῖος*.—*Χάος*.—*Παναγιώτης Α. Μηταράκης*.—*Παιωνιστής*.—*Ἰονιάς*.—*Μελισσιγένης*.—*Τραλλιανὴ Ἠχώ*.—*Γλυκεῖα Ἐλπίς*.—*Ἀριστείδης Ι. Κανάρης*.—*Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*.—*Δαφνοστεφὴς Σημαία*.—*Ἱερὸς Ἀγών*.—*Σπαθὶ καὶ Κορώνα*.—*Ἀπόλλων*.—*Δοὺξ τῆς Σπάρτης*.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (ἀπὸ [Ε] εἰς ἕκαστον:) *Μυροβόλον Ἴον*.—*Μιχαὴλ Φλαμπουριάρης*.—*Αἰκατερίνη Π. Ἀλιβιζάτου*.—*Μικρὸς Κωπηλάτης*.—*Φίλιππος Η. Φιλιππακόπουλος*.—*Ζιλχὰ Χανούμ*.—*Ἐνθουσιώδης Κύπριος*.—*Γονίδος Μ. Κοέν*.—*Δεκαπενταετὴς Πλοίαρχος*.—*Κωνστ. Α. Χρυσάφης*.—*Λάτρις τῆς Ἑλλάδος*.—*Ἑλληνὶς Σμυρναία*.—*Ἐλεύθερος Ἕλλην*.—*Ἑορτὴ τῆς Σημαίας*.—*Χεὶρ Βοηθείας*.—*Ἐλένη Γ. Γεωργιάδου*.—*Ἔλαφος τῆς Αἰγύπτου*.—*Λουκῆς Λάρας*. *Πιπίνα Γ. Λαβούτα*.—*Κίρκη*.—*Δόξα τῆς Ἑλλάδος*.—*Ἑλληνικὴ Θάλασσα*.—*Ἔνδοξον Μέλλον*.—*Ἰάκων Νικητής*.—*Αἰγυπτία Βασιλόπαις*.—*Γεώργιος Νικολαΐδης*,—*Α. Κ. Τραυλός*.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὴν ἐξδρομήν.

Ἡ μικρὰ Κικὴ κρατεῖ μίαν πολὺ μικρὰν ὀμβρέλλαν, καὶ ἡ διδασκάλισσα τῆς λέγει:

— Τί ἥλιο θὰ σοῦ κρατήσῃ αὐτὴ ἡ ὀμβρελλίτσα;

— Μπᾶ! ἀπαντᾷ ἡ Κική· καὶ μήπως ὁ ἥλιος εἶνε μεγαλήτερος ἀπὸ τὴν ὀμβρέλλα μου;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἠχοῦς τῆς Λίμνης

***

Μεταξὺ ψευοδολόγων:

— Ἐγνώρισα ἄνθρωπον, ποῦ ἀπεμιμεῖτο τόσον τελείως τὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν, ὥστε εἰς τὸν κῆπόν του κατέβαιναν ὅλα καὶ τὸν περιτριγύριζαν.

— Καὶ τί μὲ τοῦτο; Ἐγὼ εἶχα ἕνα φίλον ποῦ ὅταν ἀπεμιμεῖτο τὴν φωνὴν τοῦ πετεινοῦ, ἔκαμνε τὸν ἥλιον νἀνατέλλῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωνικῆς Αὔρας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΕΛΑΒΑ τὸ ἀγγελτήριον τῶν εὐτυχῶν γάμων τῆς ἀγαπητῆς μας *Ἰωάννας Λάρκ* (Στέλλας Δ. Παπαδοπούλου) μετὰ τοῦ κ. Χριστοφόρου Κ. Κουμαριανοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν εἰς τὴν Μυτιλήνην τὴν 5 Ἰουλίου. Τὰ ἰδικά μου θερμότατα συγχαρητήρια καὶ ὅλου τοῦ σπιτικοῦ.

Δὲν σ' ἐγέλασαν, *Μικρὲ Ἀθηναῖε*: ὁ φίλος μας *Μέλλων Διπλωμάτης* (Σπῦρος Τριτκούπης) ἔγραψε φέτος καὶ ἄλλο δράμα μαζί μὲ τὸν κ. Β. Ζήνωνα, καὶ τὸ ἔδωσε νὰ παρασταθῇ εἰς τὸ Βαριετέ. Ὀνομάζεται «Τὸ Μυστικὸ τῆς εἰκόνος» καὶ εἶνε πραγματικὸν ἐπεισόδιον εἰς τρία μέρη. — Εἰς τὸ Βαριετὲ ἐπίσης θὰ δοθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ ἡ «Ραχήλ», τὸ νεώτατον ἔργον τοῦ κ. Ξενοπούλου (Φαίδωνος), τοῦ ὁποίου ἀγγελίαν λαμβάνετε οἱ ἐν Ἀθήναις μὲ τὸ φύλλον τοῦτο, διὰ νὰ τὴν δείξετε εἰς τοὺς οἰκείους σας.

Ἰαπωνέζικο Τριαντάφυλλο, αὐτὸ σημαίνει ὅτι τοῦ χρόνου πρέπει νὰ ἐπιμεληθῇς ἰδιαιτέρως τὰ μαθηματικά. Τὸ ξεύρω ὅτι δι' αὐτὰ χρειάζεται καὶ ἰδιαιτέρα κλίσις, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ προσοχὴ τὴν ἀπληρόνει ἀρκετά.

Ὄχι, *Εὐέλπις Ὑπαρξις*, ποτὲ δὲν ἐφαντάσθην ὅτι ἔπαυσες νὰ μάγαπᾷς ἐπειδὴ ἔπαυσες νὰ μοῦ γράψῃς. Ὁπωσδήποτε, εἰμπορεῖς νὰ μοῦ δίδῃς αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν κάπως συχνότερα. Χαιρέτισέ μου τοὺς ἐκεῖ φίλους.

Φυσικά, *Ἀκάνθινε Στέφανε*, τώρα τὸ καλοκαῖρι εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ καταγίνεται περισσότερον μὲ τὴν Διάπλασιν, ἐπειδὴ δὲν ἔχει πολλὰ μαθήματα. Καὶ λέγω ἔτσι, διότι δὲν πιστεύω ὅτι τὸ καλοκαῖρι δὲν πρέπει κανεὶς νἀνοίγῃ βιβλίον τοῦ Σχολείου...

Ἑλληνικὴ Σημαία, ποῖος σοῦ εἶπεν ὅτι αἱ ἐπιστολαί σου εἶνε γελοῖαι; Κάθε ἄλλο! Γράφε μου καὶ μὴν ἀκοῦς. Εὐχαριστοῦμεν ὅλοι διὰ τὰ ὡραῖα δελτάρια.

Ὁ νέος Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευμ-

Ἀσκήσεων, *Ἐπικούριε Ἀπολλον*, θὰ προκηρυχθῇ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον. Ἡ κρίσις τῆς 29ης Κυριακῆς θὰ γίνῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχωμεν πολλὰ καὶ διάφορα.

Γλυκεῖα Ἐλπίς, τὰ τετράδιά σου ἐλήφθησαν, ἀλλὰ δὲν ἀνταπεδόθησαν ἀκόμη· ἔχε ὀλίγην ὑπομονήν. Ναί, εἶδες τί ἄκραν ἀντίθεσιν ἀποτελεῖ ὁ Ἀζαρίας πρὸς τὸν Ἀνανίαν, καὶ ἐν γένει τὸ νέον πρὸς τὸ παλαιὸν σπιτικόν;

Ἐγνώρισα καὶ τὸν *Διμένα τῆς Χίου*, διελθόντα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπισκεφθέντα τὸ Γραφεῖόν μου. Εἶνε ἡ ἐποχὴ τῆς γνωριμίας τῶν μακρινῶν φίλων.

Θερμότατα συγχαρητήρια, *Πηνελόπη Μωραΐτου*, διὰ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῆς ἀδελφῆς σου καὶ ἀγαπητῆς μου παλαιᾶς φίλης *Μαρίας*. Καὶ στὰ δικά σου.

Πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ὡραία κ' ἐκτενὴς ἐπιστολή σου, *Ζιλχὰ-Χανούμ*, καὶ μάλιστα ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν ποῦ εἶχες νὰ μοῦ γράψῃς. Καὶ ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστήθη πολὺ ὅταν τῷ εἶπα ὅτι ἐπαίξατε τὰ ἔργα του καὶ προπάντων, τὸ *κλοῦ* τῆς ἑσπερίδος σας, τὸν «Φιλοσοφικὸν Διάλογον μὲ τὴν πενταετῆ κόρην του». Πῶς ἤθελα νὰ ἔθλεπα ἀπὸ ἕνα μέρος τὴν μικρὰν φίλην μου, ποῦ ὑπεδύθη... τὴν Λουλούκαν!.. Χαιρετίσματα καὶ συγχαρητήρια εἰς ὅλους.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1909. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα Ψευδώνυμα: *Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων*, κ. (Α.Τ.) *Φιλική Ἑταιρία* κ. (Ε.Γ.) *Μυροβόλος Αὔρα*, κ. *Κῦμα τῆς Πριγκήπου*, κ. (Μ.Π.) *Ζωντανὴ Κούκλα*, κ. (Κ.Π.) *Οὐρὰ τοῦ Διαβόλου* α. *Πράσινο Χιαβιάρι*, α. (1+5=Χ) *Ἀττικὴ Μοῦσα*, κ. *Δροσερὰ Ἑσπέρα*, κ. *Εὐπατρίδης Ἀθηναῖος*, α, (Σ. Κ.) *Πρωϊνὴ Ὁμίχλη*, α. (Κ.Κ.) *Εὐφορίων*, α. (Ι.Κ.) *Καϊρινὸς Λιμοκοντόρος*, α *Εὐτυχὲς Παρελθόν*, α, (Ι.Κ.) *Χιακὸς Οὐρανός*, α. (Α.Μ.) *Χρυσοῦν Δέρας*, α. (Τ.Κ.) *Χρυσομένη Δύοις*, κ. (Ι.Λ.) *Φωτιὰ καὶ Δαύρα*, α. (Γ.Α.) *Συριανὴ Ναυτοπούλα*, κ. (Α. Μ.) *Νοικοκυρούλα*, κ. (**) *Ἰωνικὴ Ἀκτή*, α. (Ν.Μ.) *Ἠχὼ τοῦ Δάσους*, α.

Ἀνανέωσις Ψευδωνύμου: *Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων.]

Μ. Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ *Ποιμενικὴ Φλογέρα* (0) μὲ *Πριγκίπισσαν τῆς Σικίνου*, *Παλλάδα*, *Συριανὴν Σφίγγα*·—ὁ *Ἐπικούριος Ἀπόλλων* (0) μὲ *Πλοίαρχον Νέμον*, *Ἀπόλλωνα*, *Διαψευσθεῖσαν*, *Ἐλπίδα* —ἡ *Κόκκινη Παπαρούνα*, (0) μὲ *Κόρην τῶν Κυμάτων*, *Εἶμαι Ζακυνθία*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Παλλάδα* (τετράδιον ἔστειλα· ναί, θὰ προκηρύξω καὶ ποιητικὸν Διαγωνισμόν·) *Μέγαν Ἀλέξανδρον* (βραβεῖον ἔπτειλα·) *Ἀθανάσιον Διάκον* (ἀδύνατον αὐτὸ ποῦ μοῦ ζητεῖς! φαντάσου ἂν ἔθλεπαν τὴν ἀπάντησιν καὶ μοῦ ἔκαμναν ὅλοι τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν! δὲν θὰ ἔκαμνα ἄλλη δουλειά, παρὰ νὰ ψάχνω παλαιὰς Ἀσκήσεις·) *Ποιμενικὴν Φλογέραν* (τὰ ἔλαβα καὶ εἶνε σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους· νὰ καταγίνεσαι·) *Κ. Πλ.* (εὐχαριστῶ πολὺ ποῦ ἐνήργησες νὰπαγγελθοῦν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου ποιήματα καὶ μονόλογοι ἀπὸ τὴν Τριακονταετίδα τῆς Διαπλάσεως· αὐτὸ ἦτο μία ὡραία ρεκλάμα!) *Χαῖρε Πατρὶς* (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα·) *25ην Μαρτίου* (ἔγινε δεκτή·) *Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων* (ὁ φάκελος δὲν εὑρέθη εἰς τὸ γραφεῖόν μου· εἰμπορεῖ νὰ τὸν λησμονήσατε ἀλλοῦ·) *Ἑορτὴν τῆς Σημαίας* (ἐλήφθη·) *Στρατηλάτην τῆς Ἀοίας* (ἔλαβα·) *Σταῦρ. Σ. Π.* (ἔχει καλῶς·) *Ἀποψιν τοῦ Βοσπόρου* (καλὸ ταξεῖδι·) *Μαυροθαλασσίτην* (ἔκαμες πολὺ καλά·) *Πλοίαρχον Νέμον* (εἶχες λοιπὸν καὶ σὺ τὸ «ὀστιμον ἦμαρ», ἔ; .. εἶδες τί νόστιμον ἀλήθεια ποῦ εἶνε;) *Δοῦκα τῆς Σπάρτης* (σὲ συγχαίρω διὰ τὴν προαγωγήν· ὅλοι σὲ ἀντασπάζονται·) *Ἀργυρόχρωμο Φεγγάρι* (σὲ συγχαίρω διὰ τὸ ἄριστα· νὰ ἰδῶ, θὰναπληρώσης τώρα τὴν πρὸς ἐμὲ ἔλλειψιν; νὰ ἰδῶ!) *Ὀδυσσέα Ἀνδροῦτσον* (χαίρω πολύ·) *Κόκκινην Παπαρούναν* (ὡραῖα τὰ Παιδ. Πνεύματα·) *Ἑλληνικὸν Στέμμα*, (βλέπεις, ὅτι δὲν παύω νὰ δημοσιεύω Ἀποτελέσματα Διαγωνισμῶν·) *Μίτσαν Α.* (εἶχε σταλῆ πλέον ὁ τόμος τοῦ 1896 ὅταν ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σου·) *Γυλκοχάραμα* (ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως· ὁ κ. Φαίδων σὲ ὑπερευχαριστεῖ δι' ὅσα ὡραιότατα γράφεις·) *Βαρκούλαν τῆς Πάχης*, *Ἐλειδοφόρον*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *10 Ἰουλίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 28 Ἰουλίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 8 Αὐγούστου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 24 Αὐγούστου.

318. Λεξίγριφος

Εἰς κάποιον ἐκ τῶν ποταμῶν
Ἐν ἔντομον βυθίζεται,
Καὶ βλέπω τότ' ἑλληνικὸν
Βουνὸν νὰ σχηματίζεται.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀντωνίου Δ. Ρέτου

319. Συλλαβόγριφος.

Μὲ κλίτσα στὸν ὦμο
Ἀρνιὰ νὰ βοσκᾷς
Σὲ κάμνουν ἓν γράμμα
Καὶ χρόνου μονᾶς.

Ἐστάλη ὑπὸ Κικέρωνος τοῦ Ρωμαίου

320. Ἀναγραμματισμός.

Θεὰν ἀρχαίαν
Ἀνεγραμμάτισα
Κι' ὡραν ὡραίαν
Οὕτω ἐσχημάτισα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουκῆ Λάρα

321. Αἴνιγμα.

Λίθος πολύτιμος τὸ ἀρσενικόν μου
Ἅγιον ἄνθος τὸ θηλυκόν μου

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βασιλόπαιδος

322. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

1. Ἀρχαία πόλις περίφημος διὰ μίαν μάχην.
2.—Εἷς τῶν κτιτόρων μεγάλης πόλεως.
3.—Ποταμὸς της Ἀφρικῆς.
4.—Φωνῆεν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

223. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Ἀρχαῖος Βασιλεύς.
2 3 8 = Ἐπίρρημα χρόνου.
3 4 5 7 = Ἀγοράζονται.
4 2 6 3 4 = Ποταμός.
5 3 4 = Γενάρχης.
6 5 3 4 = Συγγραφεύς.
7 4 3 = Ἐπίρρημα τόπου.
8 5 7 = Ναυτικὸν παράγγελμα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουκὸς τῆς Σπάρτης

324. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἐπίσημον ἄνδρα τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου· τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀρχαῖον θεόν.

1, Αἴσθησις. 2, Ζῶον χρήσιμον. 3, Τόπος λατρείας. 4, Ἀρχαῖος μαθηματικός. 5, Ἐπίθετον τοῦ ὄφεως. 6, Ρῆμα κοινότατον. 7, Ἀρχαῖος γεωγράφος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος

325. Φωνηεντόλιπον.

πδδτ - πρσν - τς - πτχς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Καμάρι τῆς Μάννας

326. Γρῖφος.

		ἀρ			εἷς	
	υρ		ἀρ	εἷς		εἷς
ἀρ		τὶς	υρ	εἷς	μοῖ'	εἷς
σῦρ		εἶτ'	ἀρ	εἷς	ἴφρον	εἷς
ἀρ		ἀρ		ἰῖς	εἷς	
		ἀρ		εἷς		

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Ν. Οἰκονομοπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 25.

244. Ἀπορία (ἀπό, ροιά.)—245. Ἀπολλώνιος (Ἀπόλλων, Ἴος.)—246. Ἄνθος (ἄν, θώς.)—247. Ἡ Ρόδος, τὸ ρόδον.

248.
Σ Ι Κ Ε Λ Ι Α
Ι Α Α Ρ
Κ Α Λ Α Μ Ο Σ
Ε Α Π Ι
Λ Α Μ Π Ρ Ο Ν
Ι Ο Ο Ο
Α Ρ Σ Ι Ν Ο Η

249.—ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ (Πόρος, ὁρατός, τόσος, Σάμος, Ἄρης, ρῆμα, ἤπαρ.)—250—254. Διὰ τοῦ Μ: *κόμη, ἄμμος, νῆμα, θυμός, ἅμα.*— 255. ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ (ΧΡΟνος, ΝΟΥβία, ΦΕΙδίας, ΔΟΥναβις.)—256. Μὴ τὰς ἔχθρας διαιώνιζε.—257. Μὴ πολλὰ λάλει, παῖ. (Μῦ - πολλὰ λα - λ ὑπ' ε.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1909

(Θ, 259)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. Διεύθυνσις Joachim Comvopoulos, Makri-Keui, Constantinople. *(Θ, 260)*

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
[Φαίδωνος]
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Α'
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Β'
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Γ'
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ
Ἕκαστον δρ. 3.
Καὶ τὰ τέσσαρα μαζί, δρ. 10.

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 7.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐυνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. . .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος *Ἐν Ἀθήναις, 18 Ἰουλίου 1909* *Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 33*

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. *(Συνέχεια)*

— Σᾶς παρακαλῶ, καπετάνιε... Δὲν εἶνε λοιπὸν δυνατὸν νὰ μάθω τί θὰ πογίνω;

Χωρὶς νὰ μοῦ ἀποκριθῇ, χωρὶς κἂν νὰ φανῇ ὅτι μὲ ἤκουσεν, ὁ ἀλλόκοτος ἄνθρωπος εἰςῆλθεν εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου εὗρε τὸν Τοῦρνερ.

Πέσον καιρὸν θὰ παρετείνετο αὐτὴ ἡ διαμονὴ ἢ μᾶλλον ἡ στάθμευσις τοῦ *Τρόμου* εἰς τὸ Γκρέητ-Ἄϋρυ; . . . Τὸ ἠγγόουν. Παρετήρησα ἐν τούτοις, ὅτι τὸ ἀπόγευμα τῆς 3 Αὐγούστου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπισκευῆς καὶ τῆς φορτώσεως εἶχον τελειώσῃ. Τὸ κῦτος τοῦ ἀεροπλοίου εἶχε πληρωθῇ ἀπὸ τρόφιμα, ἐκ τῶν ἀποθηκευμένων εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ περιβόλου. Τότε ὁ Τοῦρνερ καὶ ὁ σύντροφός του μετεκόμισαν εἰς τὸ μέσον τοῦ κίρκου ὅ,τι ὑλικὸν εἶχεν ἀπομείνῃ, κενὰ κιβώτια, συντρίμματα ξυλείας, τεμάχια προερχόμενα ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον *Ἄλβατρον*, τὸν θυσιασθέντα εἰς τὴν νέαν συσκευήν. Ὑπὸ τὸν σωρὸν τοῦτον ἠπλοῦτο παχὺ στρῶμα ξηροχόρτων. Ἐσκέφθην τότε, ὅτι ὁ Ροβῆρος ἐσκόπευε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἄσυλόν του διὰ νὰ μὴν ἐπανέλθῃ πλέον.

Δὲν ἠγνόει τῳόντι ὅτι ἡ κοινὴ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς τὸ Γκρέητ-Ἄϋρυ καὶ εἶχεν ἤδη γίνῃ μία ἀπόπειρα ἀναβάσεως. Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν φόβος ὅτι αὕτη θὰ ἐπανελαμβάνετο σήμερον-αὔριον μετὰ μεγαλητέρας ἐπιτυχίας, καὶ ὅτι ἐπιτέλους θὰ κατώρθοναν νὰ παραβιάσουν τὸ ἄσυλόν του; Διὰ τοῦτο, φαίνεται, δὲν ἤθελε νὰ εὕρουν ἐκεῖ τὸ παραμικρὸν τεκμήριον τῆς διαμονῆς του.

Ὁ ἥλιος εἶχε δύσῃ ὄπισθεν τῶν Κυανῶν Ὀρέων. Αἱ ἀκτῖνες του ἐπυρπόλουν μόνον τὴν κορυφὴν Μπλὰκ-Ντόμ, ἡ ὁποία ὑψοῦτο πρὸς τὰ βορειοδυτικά. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ *Τρόμος* ἐπερίμενε νὰ νυκτώσῃ διὰ νὰναχωρήσῃ. Κανεὶς δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι ἀπὸ αὐτοκίνητον ἢ πλοῖον ἠδύνατο νὰ μεταβάλλεται εἰς ἀεροπλοιον. Ἄλλως τε, μέχρι τούδε δὲν εἶχε παρατηρηθῇ ποτὲ εἰς τὸν ἀέρα. Μήπως θὰ ἐνεφανίζετο καὶ ὑπὸ τὴν τετάρτην αὐτὴν μεταμόρφωσιν μόνον καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κοσμοκράτωρ ἔμελλε νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς τρελλὰς ἀπειλάς του;..

Περὶ τὴν ἑνάτην ὥραν, σκότος βαθὺ ἐκάλυπτε τὸν περίβολον. Οὐδὲν ἄστρον εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν ὁποῖον πυκνὰ νέφη, διωκόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, εἶχον ἀμαυρώσῃ. Ἡ πτῆσις τοῦ *Τρόμου* δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ὁρατὴ οὔτε ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν ξηρὰν οὔτε ἀπὸ τὴν γειτνιάζουσαν θάλασσαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Τοῦρνερ, πλησιάσας τὸν σωρόν, τὸν πυργούμενον εἰς τὸ κέντρον τοῦ περιβόλου, ἔβαλε φωτιὰν εἰς τὸ στρῶμα τῶν ξηροχόρτων.

Τὰ πάντα ἐπυροπολήθησαν εἰς μίαν στιγμήν. Ἐν τῷ μέσῳ πυκνοῦ καπνοῦ, φλόγες καὶ σπινθῆρες ἀνῆλθον εἰς ὕψος ὑπερβαῖνον τὰ τείχη τοῦ Γκρέητ-Ἄϋρυ. Ἀκόμη μίαν φορὰν οἱ κάτοικοι τοῦ Μόργκαντων καὶ τοῦ Πλῆζεντ Γκάρτεν θὰ ἐπίστευσαν ἔντρομοι, ὅτι ἤνοιξε πάλιν ὁ κρατὴρ καὶ ὅτι αἱ φλόγες ἐκεῖναι προανήγγελλον ἐπικειμένην ἔκρηξιν...

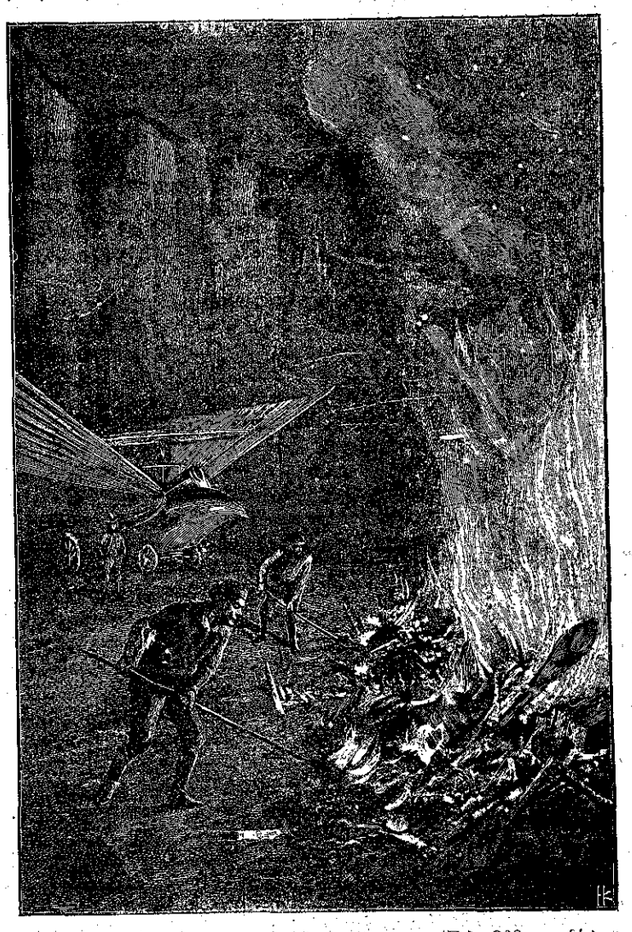

«Τὰ πάντα ἐπυροπολήθησαν εἰς μίαν στιγμήν...» (Σελ. 269, στ. β'.)